ஓம்

ஞானசாகரம்

(அறிவுக்கடல்)

இது
'சமரச சன்மார்க்க நிலையம்' என்னும்
பொதுநிலைக்கழகத்தின்
அரிய பெரிய செந்தமிழ்விளக்க வெளியீடு

பதுமம், ௧௦] துந்துபி௵ வைகாசிமூ-ஆனிமூ இதழ்கள், ௪, ௫.

16 SEP 1922

பொருளடக்கம்

யோகநித்திரை (Hypnotism)
சிவஞானபோத ஆராய்ச்சி (Siddhanta Philosophy)

ஆசிரியர்
மறைமலையடிகள் என்னும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்
சமரசசன்மார்க்க நிலைய குரு,
பல்லாவரம்

பல்லாவரம், சமரசசன்மார்க்க நிலையத்தின்கண் உள்ள
டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிடப்பட்டது;

September, 1922.

ஒருபதுமக் கையொப்பம்] [நான்கு ரூபா

All Rights Reserved.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்

இயற்றிய நூல்களில் இப்போது விலைக்குக்கிடைப்பவை.

	ரூ	அ	பை
சைவசித்தாந்த ஞானபோதம் (இரண்டாம்பதிப்பு)	3	4	0
கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் (இனியபுதுக்கதை)	2	4	0
மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை	2	4	0
அறிவுரைக்கொத்து	1	8	0
பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை	1	8	0
முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை	1	4	0
(இவையிரண்டுஞ் சங்கத்தமிழ்நூல்கள் இரண்டுக்கு விரிந்த உரைகளாகும்.)			
சாகுந்தலநாடகம்	1	4	0
(இது வடமொழியிலிருந்து இனியதமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது)			
குமுதவல்லி முதற்பாகம்	1	4	0
குமுதவல்லி இரண்டாம்பாகம்	1	4	0
(இவை ஆங்கிலத்திலுள்ள லீலா என்னும் புதுக்கதையின் நேரான இனிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)			
சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம்	0	12	0
பண்டைக்காலத்தமிழர் ஆரியர்	0	12	0
சிந்தனைக்கட்டுரைகள்	0	12	0
(ஆங்கிலத்தில் அடிசன்எழுதிய ஆறுகட்டுரைகளின் இனிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)			
பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும்	0	8	0
கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு	0	3	0
பெற்ருேர்கடமை	0	3	0
சைவசமயபரிபாலனம்	0	2	0
தமிழ்த்தாய்	0	2	0
ஆலய்வழிபாடு	0	2	0
சிறுதேவதைகட்குஉயிர்ப்பலி இடலாமா?	0	2	0
ஞானசாகர ஏழாம்பதுமம்	5	0	0
ஞானசாகர எட்டாம்பதுமம்	5	0	0
ஞானசாகர ஒன்பதாம்பதுமம்	5	0	0
ஞானசாகரப் பத்தாம்பதுமக் கையொப்பம்	4	0	0

ஞானசாகரமுதல் ஆறு பதுமங்களுந் திரும்பப்பதிப்பிடப்படா; அவற்றில் வந்தபொருள்கள் தனித்தனிப்புத்தகங்களாக வரும்.

இவை வேண்டுவோர் பத்திரிகாசிரியர்க்கு எழுதுக.

[stamp]

காய்கள் எப்படியிருக்கின்றன?' என்று கேட்டாற், 'குளிர்ச்சியாய் நல்ல சுவையுள்ளனவாய் இருக்கின்றன' என்று மகிழ்ந்து விடையளிப்பர். இன்னும், மெல்லிய ஒரு சிறுகோலை அவரது கையிற்கொடுத்து, 'இப்போது நீர் முழங்கால்வரையிற் சேறுப் உள்ள இடத்தில் நடந்து செல்லவேண்டியிருக்கின்றது; இந்தக் கோலை ஊன்றிக்கொண்டு என்பின்னே கருத்தாய்நடந்துவாரும்' என்றுசொல்லி, அவரை யிருக்கையினின்றும் எழச்செய்து நடக்கவிட்டால், அவர் உள்ளபடியே அக் கோலை ஊன்றிக் கொண்டு, தாம் இப்போது நடக்குமிடம் கருங்கற்றரையா யிருப்பினும், அதனைச் சேற்றுநிலமாகவே கருதிச், சேற்றினின்றும் வருத்தத்தோடு காலைப் பிடுங்கிப் பிடுங்கிவைத்து நடப்பதுபோல் நடப்பர். அதன்பின், அவருக்கு அந்நினைவை மாற்றி வேறொரு நினைவினை எழுப்புக. 'நீர் இப்போது அச் சேற்றுநிலத்தை விட்டு நல்லதோர் இடத்தில்வந்து அமைதியா யிருக்கின்றீர்' என்றுசொல்லி அவரது நெற்றியைத்தொட்டுத் தடவினவுடனே அவர் அங்ஙனஞ் சொன்னபடியே அமைதியா யிருப்பாராகலான் அப்போது அவரைநோக்கி 'இதோ உமக்கெதிரே அழகியதோர் ஏரி தோன்றுகின்றது; அதில் தெளிவான குளிர்ந்தநீர் நிரம்பியிருக்கின்றது; அதிலிருந்து வீசுங் காற்று இந்தக் கடுவெயிற்காலத்தில் எவ்வளவு குளிர்ச்சியா யிருக்கின்றது! நீர் இந்தக் கடுங்கோடையில் நீண்டவழிநடந்து களைத்துப்போ யிருக்கின்றீர்! இந்தஏரியில்இறங்கிக் குளித்துத் தலைமுழுகி, இதன்பக்கத்தில் உள்ள அந்தப் பூஞ்சோலையிற் சிறிதுநேரம் இளைப்பாறி இரும்!' என்று தீர்மானமான குரலில் தெளிவாய்ச் சொல்லுக. அங்ஙனம் சொல்லிய அளவிலே அவர் குறிப்பிட்டமுகமாய் மகிழ்ச்சியோடு உற்றுநோக்குவர். அப்போது பின்னும் 'இந்த ஏரியைப்பார்க்கின்றீரா?' என்று வினவினால் 'ஆம், பார்க்கின்றேன்.' என்பர். 'அந்த ஏரிக்காற்று எப்படியிருக்கின்றது?' எனக்கேட்டால், 'ஆ! அஃது எவ்வளவு குளிர்ச்சியா யிருக்கின்றது!' என்பர். அதன்மேல், அவரை இருக்கையினின்றும் எழச்செய்து 'இப்போது இதிற்சென்று நீராடும்' என்று விட, அவருள்ளபடியே நீரில்இறங்கித் தலை முழுகுவதுபோற் செய்வர். அதன்பிறகு 'இப்போது நீர் ஈரங்

199014

துவர்த்திக்கொண்டு இந்தப் பூங்காவில்இருந்து இளைப்பாறும்' என்றுகூற, உடனே அவர் அங்ஙனமே செய்வர். பின்னர் 'இந் தப் பூங்காவில் உமக்கெதிரே ஓர் இளமாமரம் ஆ! எவ்வளவு அழகாய்ச் செழித்திருக்கின்றது! பார்த்தீரா?' என்றுகேட்பின் 'ஆம், இந்த இளமாமரம் மிகவுஞ் செழுமையாகத்தான் இருக் கின்றது!' என்று விடைகூறுவர். உடனே 'இப்போது அம் மாமரத்திலிருந்து ஒருகுயில் எவ்வளவு இனிதாகக் கூவுகின் றது! அதனை உற்றுக்கேளும்!' என்றுசொல்லுக. அவர் அக் குயிலோசையைக் கேட்பார்போல் காதுகொடுத்து உற்றுக்கேட் பர். அப்போது 'இக்குயிலோசை எப்படி இருக்கின்றது?' என்று வினவுக. அதற்கவர் 'ஓ! இந்தக் குயிலிசையின் இனி மையை என்னென்று சொல்லுவேன்! இஃது எனக்கு அள விறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது!' என்று விடையளிப்பர். 'அப்படியானால் நீரும் உமக்குத்தெரிந்த ஓர் இனியபாட்டைப் பாடுகிறதுதானே. அவ்வாறுபாடினால் அஃது உமக்கு இன் னும் மிகுந்தமகிழ்ச்சியைத் தரும். ஏதோ சிறிது பாடும்' என்றுசொல்லி அவரைத்தொட்டு அசைத்துவிட்டால், உடனே அவர் தமக்குத்தெரிந்த தொருபாட்டைப் பாடாநிற்பர். சிறிது நேரம் பாடியபின் 'பாட்டு மிக நன்றாயிருக்கின்றது, போதும்.' என்றுசொல்லி நிறுத்திவிடுக. இன்னும் இவைபோன்ற எத் தனையோ வகையான உருவெளித் தோற்றங்களை யெல்லாம் அவர்பால் விளைவிக்கலாம். இங்ஙனமெல்லாஞ் செய்துபார்த்த பின், இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் மேன்முகமாக விரித்துநீட்டி. அவரைத் தொட்டோ தொடாமலோ முழங்காலிலிருந்து, தலை வரையில் மேல்நோக்கித் தடவி 'நீர் இப்போது விழித்துக் கொள்ளுகிறீர்; கண்ணைத்திறந்து விழித்துக்கொள்ளும்' என்று சொல்லும்போதே கைகளைத்தட்டி அவரை எழுப்பிவிடுக.

இனி, ஒன்றைவிட் டொருநாளோ, கிழமைக் கொருகா லோ, அன்றித் திங்களுக்கொருகாலோ அடுத்தடுத்து வரும் நாட்பட்டநோய் உடையார்க்கு, நினைவற்ற இத்துயிலை வருவித் து, அந்நோய் வருதற்குரிய காலமுறையை மாற்றிவிட்டால் அந்நோய் நீங்கிவிடுதல் திண்ணம். எண்ணத்தையும் நரம்பை யும்பற்றி வரும் நோய்களைத் தீர்த்தற்கு இவ்வறிதுயில் மிகவும்

ஏற்றதொன்றாகும். அத்தகைய நோய்கொண்டாரை இத்துயி லில் நெடுநேரம் இருக்கச்செய்தல் நன்று; ஒருநாள் முழுதும், அல்லது ஒருகிழமை முழுதுங்கூட அவரை இத் தூக்கத்தில் இருக்கச்செய்யலாம். நரம்பின் தளர்ச்சியும் வலிவின்மையும் மிகுதியாயிருக்குங்கால், முடிமுதல் அடிகாறும் இரண்டு கைக ளாலும் கீழ்நோக்கி முன்னும் பின்னுந் தடவுக; அதன்பின் நோயுள்ள இடங்களில் மட்டும் தடவுக. நெஞ்சப்பையின் அசைவு வலிகுறைந்து காணப்படுமானால், அல்லது அஃது ஒழுங்கின்றி நடைபெறுமானால் அவ்விடத்தைத் தடவியபின் வாயினால்ஊதுக. அதனால் நோயாளியின் உறுப்புகளுக்குக் கத கதப்பும் இனியதோர் உணர்ச்சியுந் தோன்றக்காணலாம். மிகக் கொடிய இரைப்பிருமலையும், தோட்பட்டைகட்கு நடுவே பிடரி யிலிருந்து முதுகுநெடுகக் கீழ்நோக்கி மெல்ல ஒரே ஒழுங்காய் ஊதுதலால் தணியச்செய்யலாம். ஆனால் ஒன்று: நோயாளி தமது உடம்பின்மேற் பட்டுத்துணி அணிந்திருப்பாரானால் அதன்மேல் வாயினால்ஊதிற் பயன் உண்டாகாது; ஆனதுபற்றி அவர் பஞ்சுநூற்றுணி அணியுமாறு செய்வித்து இம் முறை யைச் செய்க. அல்லது, துணியைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவரா யிருந்தால் அவ்வாறு செய்தலும் ஆம். இங்ஙனம் வாயினால் ஊதுங்கால் மற்றொன்றும் உன்னித்தல்வேண்டும். நெஞ்சினுள் மூச்சுப்பை நன்குநிறையக் காற்றை உள்ளிழுத்து, வாயை நோய்கொண்ட இடத்தின்மேல் நெருங்கவைத்து, உரமாகவும் ஒரே ஒழுங்காகவும் ஊதித், திரும்பவும் மூச்சு இழுக்கும் பொருட்டு, முகத்தை அப்புறமாகத் திருப்புகையில், ஊதின இடத்தினின்றும் வெதுவெதுப்பு நீங்காமைப்பொருட்டு வலது கையை அதன்மேல்வைத்து அதனைப் பொத்திக்கொள்க. மூச் சிழுக்குங்கால் அதனைப்பொத்தியும், திரும்ப ஊதுங்காற் கை யை அப்பால்எடுத்தும் இங்ஙனமே பலகாற்செய்க.

இனிப், பல்வலியால் வருந்துவோரை நினைவற்ற துயிலிற் போகச்செய்து, பின்வருமாறுசெய்தால் அந்தநோயை உடனே தணியச்செய்யலாம். பல்வலி முகத்தில் எந்தப்பக்கத்தில் இருக் கிறதோ அந்த இடத்தின்மேல் வலதுகையைச் சிறிதுநேரம் வைத்தல்வேண்டும். அதன்பிறகு, வலியிருக்கும் பக்கமாய்க்

காதின்மேல் மெல்லியதொரு துண்டுக் கம்பளியை மடித்துப் போட்டு, அதன்மேல் மறுபடியுங் கையை வைக்கவேண்டும்; மற்றக்கையைத் தலைமேல்வைத்து அக்கம்பளியின் மேன் முனையைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதன் ஊடே காதுக்குள் வலுவாய் ஊதுக. அந்நோய் உடனே நீங்கவேண்டுமென்னும் முனைப்போடு இவ்வாறு மூன்று, நான்குமுறைசெய்க. வெதுவெதுப்பான ஓர் உணர்ச்சி வலியுள்ள பல்லின்கண் உண்டாக, உடனே அவ்வலிதணியும். கடைசியாக ஊதியபின், காதின்மேலிட்ட கம்பளியை அகற்றிவிடுக. இம்முறையால் இந்நோயை உடனே போக்கலாமேனும், இதனை வேரோடுகளைதல் இஃதொன்றால் மட்டும் முடியாது. மலக்குடரில் அழுக்குச்சேராமல் நாடோறுங் கழுவிவிடுதலாலும், காலை மாலை இரண்டுவேளை நீரை நன்றுப் கொதிக்கவைத்துப், பல்வலியுள்ள பக்கத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அவ் ஆவியிற்படும்படி செய்து செவ்வையாய் அதனை வியர்க்கவைத்தலாலும் அந்நோயை அடியோடு தொலைக்கலாம்.

இனிக், கொடுமையான தலைவலி கொண்டவர்களுக்கும் அதனை உடனே நீங்கச்செய்யலாம். நோயாளிக்குப் பின்னே நின்றுகொண்டு, இரண்டு கைகளையும் நோயாளியின் நெற்றிமேற் சிறிதுநேரம் வைத்து, அங்கிருந்து கன்னப்பொட்டுகளைச் சிறிது அழுத்தியபடியாய் மெல்லப் பின்னுக்குத்தடவிப், பிறகு கைகளை உச்சந்தலைக்குக் கொண்டுபோய், அங்கிருந்து அவற்றை எடுத்துஉதறுக. திரும்பவும் இங்ஙனமே செய்க. இப்படியாக ஐந்து முதற் பதினைந்து நிமிஷங்கள் செய்தால், தலைவலியின்கொடுமை தணியும். பின்னும் அது சிறிதிருந்தால், வலிநீக்குந் தைலம்இட்டுச் சிறிதுதேய்த்தால் அது முற்றும் நீங்கும். மறுபடியுந் தலைநோய்வராதபடி மலக்குடரைத் துப்புரவு செய்து, தீனிப்பை செவ்வையாகும் பொருட்டுச் சூடான நல்லவெந்நீர் அருந்துக

இனிப், பொருத்துப்பிடிப்பு முதலான நோயால் மிக வருந்துவோர்க்கும் இம்முறையால் அத்துன்பம் எளிதில் நீங்கும். நோய்கொண்ட பொருத்தின்மேற், கடைவிரலை அகற்றி மற்றை விரல்களைச்சேர்த்து நேரொக்கப்பிடித்து, அங்கிருந்து கீழ்நோக்கித் தடவிக் கீழே அவ்வுறுப்பின் முனைக்குவந்ததும்

இரண்டுகைகளையும் உதறிவிட்டுக், கைகளைப் பக்கச்சாய்வாய் மேலுயர்த்தி, மறுபடியும் அங்கிருந்து அவ்வாறேதடவி உதறுக. இங்ஙனம் பலமுறைசெய்தால் அவ்வலி இருந்தஇடத்தைவிட்டுக் கீழ்இறங்கும்; அப்புறம் அதனை அறவே நீக்குதல் எளிது. இம்முறையோடு, பொருத்துக்களில் உள்ளபிடிப்பை இளகச்செய்தற்குரிய தைலங்கள்இட்டுத் தேய்த்தலும், அங்ஙனந் தேய்த்தற்குமுன் பிடிப்புள்ள இடத்தை நீராவியிற்காட்டுதலும் பெரிதும் நன்மைபயக்கும்.

இங்ஙனமே வெப்புநோய், காதுவலி, கண்வலி, நீர்க்கோவை, நரம்புவலி முதலானவைகளையும் நினைவற்றதுயிலின் உதவியால் மேற்கூறிய முறைப்படிசெய்து எளிதிற்போக்கலாம். இம்முறைகளை ஒருவர் எவ்வளவுக்குச் செய்துசெய்து பழகுகின்றாரோ, அவ்வளவுக்கு அவர் அந்நோய்களையெல்லாம் ஒருநொடிப்பொழுதில் நீக்கவல்லுநர் ஆவர். இம்முறைகளை வழுவாமற் பழகும் பழக்கமே இந்நோய்களைத் தீர்த்தற்குச் சிறந்த மருந்தாகும். இம்முறைகளை நன்குபழகித் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர்* மருந்துகளிற்றீராத சுவாசகாசம் என்னும் ஈளை நோயால்வருந்தின ஒருமாதரார்க்கு அதனைத்தீர்த்த உண்மைவரலாற்றினை இங்கே மொழிபெயர்த் தெழுதுகின்றாம்:—

"ஒருநாள் மாலைக்காலத்தில், முப்பத்திரண்டு ஆண்டுள்ள ஒருமாதரைச் சென்றுபார்க்கும்படி அழைக்கப்பட்டேன். அம்மாதர் பதினைந்து ஆண்டுகளாக நிரம்பவுங் கொடுமையான சுவாசகாசத்தால் நிரம்பத் துன்புற்றுவந்தனர். முதன்முதல் அவ்வம்மையார்க்கு அந் நோய்வந்தபோது அதனை ஆராய்ந்து பார்த்தவர் அஃது எலும்புருக்கிநோய் என்றனர். பின்னர்ப் பெருக்கக்கண்ணாடி † வழக்கத்துக்குவந்த சில ஆண்டுகளில் அந்நோயை ஆராய்ந்துகாண அது சுவாசகாசம் என்னும் ஈளை நோயாமென்று உறுதிப்படுத்தினர். யான் அந்த அம்மையைப் பார்க்கச் சென்றபோது, அவர் தெற்கேயுள்ள ஓர் ஊரிலிருந்து அப்போதுதான் அங்கே வந்துசேர்ந்தனர்; அவ்வூரிற் பல்லாண்

* Dr. Herbert A. Parkin, M. D. See New Thought, Dec. No., 1903. † Microscope.

டுகள் சென்றுதங்கியும் அவர்க்கு ஏதும் நன்மைவிளைந்திலது. படுக்கையிற் பல தலையணைகளை அடுக்கி அவற்றின்மேற் சாய்ந்த படியாய் இளைப்பினால் துன்புற்றுக்கொண்டு அவர் உட்கார்ந் திருக்கக்கண்டேன். அவர்தம் வாயிதழ்கள் நீலநிறமாயும் கை கால்கள் சில்லென்றும் இருந்தன. பலமணிநேரங்களாய் நோய் நிரம்ப மும்முரமாக இருந்தது; அன்றைக் காலைமுதல் அவ் வம்மை ஏதோர் உணவும் எடுக்கவில்லை. என்னிடம் அவர் குசு குசுவென்று பேசுதற்குமேற் பேச இயலவில்லை; அப்ப டிப்பேசுவதும் மிக்க வருத்தமாகவே இருந்தது; ஏனெனில் அவர் முற்றுங் களைப்படைந்திருந்தார்.

"யான் அப்படுக்கையின் பக்கத்தே அமர்ந்து, அவ்வம் மையார் கைகளில் ஒன்றை என் கையிற் றூக்கிவைத்துக் கொண்டு 'இப்போது நீங்கள் படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட் டு யான் இங்கு வருவிக்கப்பட்டேன்; சிறிதுநேரத்தில் நீங்கள் மூச்சுத் தடையின்றி விடுவீர்களென்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இப்போது உங்களிடம் யான் ஏதொன்றுங்கேளேன்; நான் உங் களை நோக்கிச் சொல்வனவற்றில் உங்கள்கருத்தைச் சிறிது நேரம் பதியவைக்கவேண்டுவதுதான் எனக்குவேண்டும். உங் கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள். சிறிதுநேரத்தில் எல்லாம் ஒப்வாயிருக்கும் ஓர் உணர்ச்சி உங்கள் உடம்பெங்கும் வரக் காண்பீர்கள்; மூச்சு ஓட்டமும் வரவர நீண்டு ஆழ்ந்துசெல் லும். உங்கள்மார்புக் கூட்டின்மேலெல்லாம் யான் கையால் தேய்க்கப் போகின்றேன்; அப்படிச் செய்கையில் மூச்சின்ஓட் டம் வரவரத் தடையின்றிச் செல்லும்.' என்றுசொல்லியபடியே மார்பையும் நுரையீரலுக்கு நேரேயுள்ள முதுகையும் வலு வாய்த் தேய்க்கத்துவங்கினேன்; அதேநேரத்தில், நுரையீரல் வரவரத் தடைதீர்கின்றதெனவும், மூச்சோட்டம் ஆழமாய் நீண்டு செல்கின்றதெனவும், நரம்புவலியும் அச்சமுங் கவலையும் அகலுகின்றன வெனவும், வரவரத் தூக்கமயக்கமும் உண்டா கின்றதெனவும், அவருக்குவேண்டுவன நல்லஉணவுந் தூக்கமு மே யெனவும், இன்னுஞ் சிறிதுநேரத்தில் சிறிதுசாறு பருகத் தக்கவளவு மூச்சோட்டம் தடையின்றி நிகழும்எனவும், அதன் பிற் றூக்கம் வருமெனவும் கட்டுரைகூறிக்கொண்டே வந்தேன்.

"குறிப்பிட்ட இந்தமுறையாகப் பத்துநிமிஷங்கள் வரையில் தேய்த்தபிறகுங், கட்டுரை கூறியபிறகும் நோய்கொண்ட அவ் வம்மையார் மிக எளிதாய் மூச்சுவிடுதலையும் இரத்தவோட்டம் சீர்ப்பட்டுச் செல்லுதலையுங்கண்டு உவப்புற்றேன். அதன்பின், மூச்சோட்டம் எளிதாய் நடைபெற நடைபெறச் சாய்ந்து கொள்ள வைத்திருக்குந் தலையணைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் எடுத்துக்கொண்டேவந்து கடைசியாக அவரைப் படுக்கை மட்டத்திற் கிடத்துவோம் என்றுங் கட்டுரைத்தேன். முதல் தலையணையை எடுத்துவிட்டவுடன் அவ் வம்மை படிப் படியாய் அதற்கு அடுத்த தலையணையிற் சாயலானார். அந்நேரமெல்லாம், 'தடையில்லா மூச்சோட்டத்'தைப் பற்றியும், 'தூக்கத்'தைப் பற்றியும், 'பசி'யைப்பற்றியுங் கட்டுரைகளைத் தொடர்பாகச் சொல்லிவந்தேன். அவ்வம்மையார் இரண்டாந் தலையணைமேற் செவ்வையாய்ச் சாய்ந்துகொண்டிருக்கையில் நன்றாய்த்தாளித்த சூடானசாறு சிறிது அவர் அருந்தக்கொடுத்தோம். பின்னுஞ் சிறிது நேரஞ் சென்றபின், மற்றத்தலையணைகளையும் எடுக்கலானேன்; இங்ஙனமாக இருபதுநிமிஷங்களில் எல்லாத் தலையணைகளையும் எடுத்துவிட்டு, அயர்ந்து உறங்கும் அவ்வம்மையைப் படுக்கைமட்டத்தில் கிடக்கவிட்டோம். அவர் இரண்டுமணி நேரந் தூங்கினார். அதன்பின் இன்னுஞ் சிறிது உணவு கொடுக்கப்பட்டது. திரும்பவும் அவர் தூக்கங்கொண்டு படுத்தார். அடுத்த இருபதுமணி நேரத்தில் இரண்டுமணி நேரத்திற்கு ஒருமுறையாக அவருக்கு உணவு தரப்பட்டது.

மலச்சிக்கல், செரியாமை, தூக்கமின்மை, பசியின்மை முதலானவை நீங்கும்பொருட்டுக் கட்டுரை மொழிகள் கூறிப் படியாய், ஒவ்வொருநாளுங் காலைமாலை இரண்டு பொழுதுகளாக, இரண்டு கிழமைகள்வரையில் அவ் வம்மையாருக்கு இம்முறையைச் செய்துவந்தேன். உடனே அவர் நலம்பெறலானார். முதற்றரம் இம்முறையைச்செய்த அளவானே அவ்விளை நோய் திரும்ப வரும் அடையாளங்கள் காணப்படவில்லை. அவருடம்பின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியுந் திருத்தப்பட்டது. இரண்டு திங்களில் சிறிதேறக்குறைய ஏழுவீசை எடை மிகுதியாகப் பெற்றார். அவ்விளைநோய் அவரைவிட்டகன்று மூன்றுஆண்டு

கள் ஆகின்றன. அவர்தம் வாழ்நாளெல்லாம் வருந்திக்கொண்டிருந்த பலவேறு இடங்களிலுள்ள நோய்களை அகலச்செய்தமையே அவ்வம்மையார் அந்நோய் முற்றுந்தீரப் பெறுதற்குக் காரணம் என்று யான் கருதுகின்றேன்."

மிகக்கொடிய காசநோயைத்தீர்த்த அமெரிக்கமருத்துவரின் இவ்வுண்மைவரலாறு கொண்டு, மருந்துகளின் உதவி வேண்டாமலே எத்தகையநோயையும் இவ்வறிதுயின் முறையால் தீர்த்துவிடலாமென்பது இனிது விளங்குகின்றதன்றோ?

தண்ணீர் மந்திரித்துக் கொடுத்தல்

இனி, உள்ளே பருகுதற்காவது, வெளியே உடம்பிற் றெளித்துக் கொள்ளுதற்காவது, அல்லது தலைமுழுகுதற்காவது தண்ணீர் மந்திரித்துக்கொடுக்கும் வழக்கம் நம்மனோருள்ளுங் காணப்படுகின்றது. அயல்நாடுகளிலுள்ள வெண்மக்கள் இம்முறை நோய்நீக்குதற்குப் பெரிதும் உதவுதலை நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்து இதனையுங் கைக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அறிதுயின் முறைகளிற்பழகித் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர்க்கு நினைவாற்றல் நிரம்ப வலிவேறிநிற்குமாதலால், அந்நினைவாற்றலால் உந்தப்படும் அவரதுடம்பிலுள்ள மின்சத்து அவர்தங் கண்களின் வழியாகவும் சொற்களின் வழியாகவும் விரல்நுனிகளின் வழியாகவும் புறத்தேஓடிப் புறத்துள்ள பொருள்களையும் உயிர்களையும் இயங்குமாறும் இயங்காமல் வறிதே இருக்குமாறும் செய்துவிடுகின்றது. இந்நாவலந்தீவிலும் நினைவாற்றல் மிகுந்துள்ளோர் பலருளர். அவர் தம்மைவழிபட்டாரை வாழவும், தம்மைப் புறம்பழித்தாரைச் சாவவுஞ்செய்த உண்மை வரலாறுகள் ஆங்காங்குள்ளார்க்குத் தெரியாமல் இரா. தொழுநோய்கொண்டும், ஈளைமுதலிய கொடுநோய்களால் வருந்தியும் வந்தசிலர் அத்தகைய பெரியாரை எதிர்ப்பட்டு அவர் தந் திருநோக்கந் தம்மேற் பட்டஅளவானே அந்நோய் தீரப்பெற்றிருக்கின்றனர். வேறு சிலர் அவரைப்பழித்துத் தீதுசெய்

தமையானே அவரால் வையப்பட்டுத் தாமும் தங்குடும்பமும் வேரோடு அழிந்துபோயினர். நீராவிவண்டியிற் சென்ற அத் தகைய் பெரியாரை அறியாமல் அவரைக் கீழ்இறக்கிவிட்டமை யானே, அவர் அவ்வண்டி ஓடாமல் நிற்கச்செய்த நிகழ்ச்சிக ளும், பின்னர் அவரைவேண்டி இரந்தமையானே அவர் இரங்கி அவற்றை ஓடச்செய்த நிகழ்ச்சிகளும் இந்நாட்டின்கணுள்ளார் பலர் நேரேகண்டுமிருப்பர். வெறிகொண்டு எவர்க்கும் எதற் கும் அடங்காமல் ஓடித்திரிந்து உழக்கிய களிற்றியானைகளையுங், குதிரைகள் ஆனேறுகள் நச்சுப்பாம்புகள் வரிப்புலிகள் முத லியவற்றையும் தமது கட்பார்வையாலும் ஒரு சொல்லாலும் அடக்கிய பெரியோரையும் பலர் பார்த்திருப்பர். அமெரிக்கா வில் இம்முறைகளில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர் ஒருமணிக்கு நூற்றிருபதுமைல் வழியோடும் ஒரு நீராவிவண்டியை ஒரு நொடியில் ஓடாமல் நிறுத்திவிட்டனரென்று அங்கிருந்துவரும் வெளியீடுகளிற் படித்துணர்ந்திருக்கின்றேம். இங்ஙனமெல் லாங் கண்கூடாக அறியப்படும் உண்மைநிகழ்ச்சிகளி லிருந்து, நினைவாற்றல் மிகப் பெற்றோரால் உந்தப்படும் மின்னாற்றல் அவர்தங் கண்கள் சொற்கள் விரல்நுனிகள் என்னும் இவற் றின்வழிச் சென்று அரும்பெரும் புதுமைகளை விளைக்க வல்ல தாதலை இனிதுணர்கின்றேம் அல்லமோ? இவ்வாறு உந்தப் படும் மின்ஆற்றலை நோயாளியின் உடம்பிற் செலுத்தினால் அஃது எத்துணை நன்மையை எவ்வளவுவிரைவிற் செய்யுமென் பதை நாம் எடுத்துச்சொல்லுதலும் வேண்டுமோ? நோய்தீர்க் கும் நினைவின் முனைப்பினால் உந்தப்படும் மின்சத்தைத் தன்னி டத்துவாங்கி அதனை நோயாளியின் உடம்பிற் செலுத்துதற்கு இடைநின்று உதவும்பொருள்களுள் தண்ணீரே மிகச் சிறந்த தாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், நமதுடம்பில் முக்காற்பங்கு நீர்ப்பொருளான இரத்தத்தால் நிறைக்கப்பட் டிருக்கின்றது; அவ்விரத்தமே மின்சத்தைத் தன்கண் ஏற்று உடம்பினுள் எங் கும்ஓடி அதனை வளர்த்துவருகின்றது; நுண்ணிய மின்சத் தோடு கலந்துஉலாவுதற்கு அதுபோல் ஓடவல்ல நெகிழ்ச்சிப் பொருள் ஒன்றே பயன்படுவதல்லது, ஏனைக் கட்டிப்பொருள் கள் அத்துணைப் பயன்படா. ஆதலால், தூயதண்ணீரில் மின்

சத்தை ஏற்றி அதனை நோயாளி பருகுதற்குக் கொடுத்தலே நன்று. தூய குளிர்ந்த ஊற்றுத்தண்ணீர் கிணற்றுத்தண்ணீர் கிடையாதபோது, பனைவெல்லத்தை மந்திரித்துச் சிறுமாத் திரைகளாக்கி ஒரு சிறுபுட்டிலில் அடைத்துவைத்துக்கொண்டு, அவற்றையும் நோயாளிக்குக்கொடுத்து நோய்தீர்க்கலாம். அல்லது, உண்ணும் உணவையும், உடுக்கும் உடையையுங்கூட மந்திரித்துக் கொடுக்கலாம்.

இனித், தண்ணீரில் நோய்தீர்க்கும் மின்சத்தை ஏற்றுமாறு யாங்ஙனமெனிற் காட்டுதும்: நல்லதோர் ஊற்றிலேனுங் கிணற்றிலேனும் தூய மட்பாண்டத்தில் முகந்தெடுத்துவந்த தூய குளிர்ந்தநீரை ஒரு மட்குடுவையிற் பெய்து, அதனை இடதுகையில் வைத்துக்கொள்க. பின்பு, ஒளிவடிவாகிய இறைவனுருவை நினைந்து உள்ளத்தை அவ் வொளிவடிவிற் பொருத்தி, அவ்வொளி நுமது உள்ளத்திற்பாய்ந்து உடம்பெங்கும் நிறைந்து நிற்பதாக நன்றாய் உறுத்திநினைக்க. அங்ஙனஞ் சிறிதுநேரம் நினைந்தபின், வலதுகையின் கடைச் சிறுவிரல் ஒழிய ஏனைவிரல்களை ஒன்றன்மேலொன்று படாமற் குவித்து, இடதுகையில் உள்ள குடுவைத் தண்ணீர்க்குமேற் பிடிக்க; கண்களையும் இமையாமல் நிறுத்தி, அவ்வாறு குவித்த விரல்நுனிகளில் அவற்றின் பார்வையையும் நிறுத்துக; அதன்பின், உடம்பில் நிறைந்த அவ்வொளி நும்முடைய கண்களின் வழியாயுங், குவித்த விரல்நுனிகளின் வழியாயும் ஓடி அக்குடுவைத் தண்ணீரிற் பாய்வதாக உறுத்திநினைக்க; அங்ஙனம் நினைக்கையிலேயே அவ்விரல்களை நடுங்குவதுபோல் அசைக்க; அதன்பின் 'நோய்நீக்கும் மின்சத்தால் நிறைந்த இத்தண்ணீர் இந்நோயாளியின் இந்நோயை உடனேநீக்குக!' என்றும் அடுத்தடுத்து உள்ளே சொல்லிக்கொள்க. இவ்வாறு செய்தானபின், அக்குடுவைத் தண்ணீரை ஒருமணிநேரத்திற்கு ஒருகால் ஒருவாய்கொண்டவளவு பருகக் கொடுத்துவருக. அக் குடுவைத் தண்ணீரை மேன்மூடிகொண்டு இறுக மூடிவைக்கவேண்டும். உள்ளுக்குப் பருகக் கொடுத்தலேயன்றி, ஒருகுடந் தண்ணீரை இங்ஙனமே மந்திரித்துக்கொடுத்து நோயாளி அதனைத் தலை

யில்விட்டு முழுகவுஞ்செய்யலாம். மட் பாண்டங்களுங் கண்ணாடி ஏனங்களுங் களிம்பு துரு முதலிய நச்சுப் பொருள் இல்லாதன வாகையால், இவைகளே இம்முறைக்குப் பயன் படுத்தத் தக்கவை. செல்வமுள்ளவர்கள் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த ஏனங்களைப் பயன்படுத்தலாம். இவ்வாறு நினைவு முனைப்பால் மின்சத்து ஏற்றப்பட்ட தண்ணீர் பொதுவான தண்ணீரினும் வேறுபாடுடைய தென்பதற்கு, மின்சத்து ஏற்றிய தண்ணீரையும் அஃதேற்றாத தண்ணீரையும் வேற்றுமை தெரிவியாமலே நுண்ணுணர்வு மிக்க ஒரு சிறுமி கையிற் கொடுத்துச் சுவைத்துப் பார்க்கும்படிசெய்தால், அவள் அவ்விரண்டற்குமுள்ள சுவைவேறுபாட்டை நன்கறிந்து உரைப்பள். இன்னும், இடதுகையால் மின்சத்து ஏற்றப்பெற்ற தண்ணீர்க்கும், வலதுகையால் மின்சத்து ஏற்றப்பெற்ற தண்ணீர்க்குங்கூட வேறுபாடு பெரிது காணப்படுகின்றது. இம்முறைகளில் நன்றாய்ப்பழகித் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர் தம் இடது கையை ஒரு கிண்ணந் தண்ணீரின்மேற் கவிழ்த்துப் பிடித்தபடியாய்த் தமது மின்னாற்றல் அதிற் பாய்வதாக ஓர் ஐந்து நிமிஷநேரம் நினைத்திருக்க; பின்னர் வேறொரு கிண்ணந் தண்ணீரின்மேல் அங்ஙனமே தமது வலதுகையைப் பிடித்தபடியாய் அவ்வளவு நேரமேநினைத்திருக்க. பிறகு, நுண்ணுணர்வு மிக்க ஒரு சிறுமிகையிற்கொடுத்து அவ்விரண்டையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ச் சுவைத்து, அவற்றிற்குள்ள சுவைவேறுபாட்டைத் தெரிவிக்கும்படி கற்பித்தால், இடதுகைவழியே மின்சத்தேறிய தண்ணீர் வெதுவெதுப்பாகவும் வெறுப்பான சுவையுடையதாகவும் இருக்கின்றதெனவும், வலதுகைவழியே அஃதேறிய தண்ணீர் இனிதாகவும் பளபளப்பாகவும் இருக்கின்றதெனவும் அவள்கூறுவள். இன்னும் பலகிண்ணந் தண்ணீர்களுக்கு இடையே இங்ஙனம் மின்சத்தேற்றிய கிண்ணம் ஒன்றனையுங் கலந்துவைத்து, அவைதம்மை ஒவ் வொன்றாய்ச் சுவைத்துப்பார்த்து, அவற்றின் சுவைவேறுபாடு தெரிவிக்கும்படி நோயாளி ஒருவர்க்கு மொழிந்தால், அவர் மின்சத்தேறிய நீரின்சுவை மற்றையவற்றின் வேறாயிருத்தலை நன்குணர்ந்து அதனைத்தெரிந்து சுட்டுவர்.

இனி, நீரில் மின்சத்து ஏற்றிக்கொடுத்து நோய்தீர்க்கும் முறையைப் பழகவேண்டுபவர் நோயற்ற தூயவுடம்பும் எல்லார்க்கும் நன்மைசெய்ய விரும்புந் தூயவுள்ளமுங் கடவுளிடத்துக் கனிந்த அன்பும் உடையவராய் இருத்தல் இன்றியமையாத தாகும்.

அத்தகையோர் இளைப்புக் களைப்பின்றிக் கிளர்ச்சியோடு இருக்குங்காலங் காலைப்பொழுதே யாகையால், அந்நேரமே இம் முறையால் நோய்தீர்த்தற்கு ஏற்றகாலமாம். மிகவும் அயர்ச்சியடையத்தக்க உழைப்பினை நாள்முழுதுஞ் செய்யாமலிருந்தால், எல்லாம் அமைதியுற்றிருக்கும் மாலைக் காலமும் இதனைச் செய்தற்கு ஏற்றதேயாகும். நோயாளி அமைதி கொண்டிருக்குங் காலமும் இதற்கு இசைந்ததென் றுணர்தல் வேண்டும். அது நிற்க.

தீயபழக்கங்களை ஒழிக்கும் முறை

இனி, மேற்பிறவிகளில் இடையறாது பழகிய பழக்கத்தாற் பலர் பிறக்கும்போதே அப்பழக்கத்தின் பயனாகச் சில தீயதன்மைகளையுடையராய்ப் பிறந்து, வளர்ந்து, நாளேற நாளேற, அத்தன்மைகளுக்கு ஒத்த தீயசெயல்களைச்செய்து, தம்மையுந் துன்புறுத்திப் பிறரையுந் துன்புறுத்திப் பிறவிப்பயனை வீணாக்கி மாய்ந்துபோகின்றனர். இவர் பிறக்கும்போதே இத்தகைய தீய இயற்கைகளை உடன்கொண்டுவந்து, பின்னர் அவை வேரூன்றி வளர்தற்கேற்ற தீயோர் சேர்க்கையால் உரங்கொண்டு முற்ற, அதன்பின் எவராலும் மாற்றுதற்கு ஏலாத கொடியோராய் உலகிற்குப் பல பெருந் தீங்குகளை இழைத்து மாள்கின்றனர். இத்தன்மையோரைத் திருத்துதற்கு அரசனும் அவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறைக்களம்முதலான கருவிகளும் பண்டுதொட்டு உலகின்கண் மிகுந்திருந்தும், இவரைத்திருத்தி நல்வழிப்படுத்துவது முடிந்தபாடாயில்லை. சட்டத்துக்குமாறாகவே துணிந்து நடப்போர் பலராகச், சட்டத்தின்பிடிக்கு அகப்படாத தீநெறிகளில் ஒளிந்தும் ஒளியாமலும் நடப்போர் பலப்பலர். உள்ள

டங்கி எரியுந் தீயை ஒருபக்கத்தில் மூடினால், அது மற்றொரு பக்கத்தில் எரிந்து வெளிப்படுதல்போலவும், நிலத்தினுள்ளே வேரின்உரம் நிரம்பஉள்ள ஒரு முண்மரத்தை மேலே எவ்வளவுதான் வெட்டினாலும் அது மேலும் மேலும் தளிர்த்தல்போலவும், மக்கள் உள்ளத்தேபடிந்து மேன்மேல் வலுவாய் வளரும் பொல்லாங்கைச் சுவடறத் துடைத்தற்கு இசைந்த வழிதுறைகளைத் தேடாமற், புறத்தே எவ்வளவு கொடுமையான சட்டதிட்டங்களைச் செய்துவைத்தாலும், அவற்றால், தீய இயல்புள்ளோர் திருந்துவர் என்று கனவிலும் நினைத்தல் வேண்டாம். அகத்தேஊறிய நஞ்சை, அகத்தேசென்று உறிஞ்சும் மருந்தே நீக்கவல்லதாகும். அதுபோற், புறத்துச்செல்லும் உணர்வுகளைமடக்கி, அகத்துச்சென்று புதையும் 'அறிதுயிற் கட்டுரை'கள் மட்டுமே, ஒருவர் பிறவியிலேயே தம்முடன் கொண்டுவந்த தீய இயற்கைகளை மாற்ற வல்லதாகுமல்லாமல், வேறுபுறத்துமுறைகள் எவையும் அவற்றை மாற்ற மாட்டாவென்று திண்ணமாய் உணர்ந்துகொள்க. சிறுபிள்ளைகளா யிருக்கையிலேயே இவ்வறிதுயின் முறைகளால் மக்களைச் சீர்திருத்துதல் எளிது. அவர்கள் வளர்ந்து பெரியரானபின் அவர்களைத் திருத்துதல் அரிது. ஏனென்றால், அவர்கள் தம்மை அறிதுயிலிற் செலுத்துவோர்பால் அணுகவும்மாட்டார், அவர் சொற்களுக்கு இணங்கவும்மாட்டார். ஆனதுபற்றிப், பெரியோர்க்கு அடங்கி நடத்தற்குரிய பிள்ளைமைப் பருவத்திலேயே இம் முறைகளினுதவியால் அவர்களை நல்வழிப்படுத்துதற்குப் பெற்றோர்கள் அனைவரும் முயல்வார்களாயின் உலகத்தில் தீமைகள் அற்றுப்போம். எல்லாரும் நல்லவர்களாய்த் தத்தம் ஆற்றலுக்கேற்ற புகழ்புண்ணியங்களைச்செய்து, நீண்டகாலம் இம்மையிலும் இன்பவாழ்க்கையில் வாழ்ந்து, மறுமையிலும் அழியாவீட்டின்பத்தைப் பெறுவர்.

தாய்தந்தையர்க்கும் உவாத்தியாயர்க்குங் கீழ்ப்படியாமல் நடந்து கல்வியயிலாமற் குறும்பனாய்த் திரியும் ஒருபையனைத் திருத்துவது யாங்ஙனமெனிற் காட்டுதும்: மேலேகாட்டிய 'அறிதுயிலிற் செலுத்தும் முறைகளில்' ஒன்றால் அவனைத் தூங்கச்செய்து, அவனைநோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லுக:

'இப்போது யான் சொல்லுகிறபடியெல்லாம் நீ கீழ்ப்படிந்து நடக்கக்கடவாய். உன்னை நான் இத்தூக்கத்தினின்றும் எழுப்பியபிறகு நீ உன் பெற்றோர்க்கும் உவாத்தியாயர்க்குங் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக்கடவாய். உனக்குக் கொடுக்கப்படும் பாடங்களை நீ கருத்தாய்ப்படித்து அவற்றில் தேர்ச்சியடையக் கடவாய். சுருசுருப்பாய் விளையாடவேண்டும் நேரத்தில் விளையாடிக், கருத்தாய்ப்படிக்கவேண்டும் நேரத்திற் படித்து ஒழுங்காக நடக்கக்கடவாய். நீ கற்பவைகளையெல்லாஞ் செவ்வையாக நினைவில் வைக்கக்கடவாய். எல்லார்க்கும் இனிய நல்ல பையனாய்நடந்து மேன்மேற் செழிப்புடன் வளரக்கடவாய். கெட்ட பிள்ளைகளோடுங் கெட்ட பெண்களோடும் நீ கலந்து பழகலாகாது. யான் உன்னை எழுப்பியபின், யான் கூறிய இவைகளையெல்லாம் நினைவுகூரமாட்டாய்; ஆயினும்; இப்போது யான் சொல்லியபடியே நீ எப்போதும் நடக்கக்கடவாய்.' என்று இக்கட்டுரைகளைத் திருப்பித் திருப்பி மெல்ல அழுத்தமாய்த் தீர்மானமான குரலிற் பலகாற் சொல்லுக; ஒருகாற் சொல்லியபின் சிறிதுநேரம் சும்மாஇருந்து பிறகு மற்றொருகாற் சொல்லுக. ஏனென்றால், அறிதுயிலில் நுண்ணியவுடம்பின்கண் நிற்கும் அப்பையனுடைய அறிவில் அங்ஙனஞ் சொல்லியவை நன்றாய்ச்சென்று பதிதற்குச் சிறிதுநேரம் வேண்டும். இம்முறை வழுவாமற் காலைமாலை இரண்டுவேளையும் ஒரு கிழமைவரையில் அவனை அறிதுயிலிற் செலுத்திக் கட்டுரைகூறி எழுப்பிவந்தால், அவன் தீயதன்மைகளெல்லாம் மாறி முற்றும் நல்லபையனாய்க் கல்வியிலும் நடக்கையிலும் மற்ற எல்லா நல்வகைகளிலும் மேம்படுவான்.

இங்ஙனமே, புகையிலைச் சுருட்டுப் பிடிப்போனையும், கள் சாராயங் குடிப்போனையும், மூக்குப்பொடி யிடுவோனையும், இன்னும் பொய் சூது களவு உயிர்க்கொலை முதலாக ஆகாதன பல செய்வோனையும் மேற்சொல்லியபடியாகவே அறிதுயிலிற் போகச்செய்து, அத் தீயபழக்கங்களை விடும்படியாகக் கட்டுரை கூறித், திருத்தி, நல்வழிப்படுத்தலாம்.

இனி, நோய்களிற் சேராத ஒரு குறைபாடு சிலரிடங் காணப்படுகின்றது. அது 'தெற்றுவாய்' என்பதேயாம். ஒரு

சொல்லைச் சொன்னபின் அதற்கடுத்த சொல்லைத் தொடர்ந்து சொல்லுதற்கு இடங்கொடாமல் வாய் மிகத்தெற்றுதலின், அக்குறைபாடுடையோர் அதனால் மிகத் துன்புறுகின்றனர். ஆகையால், அதனை நீக்குதற்குரிய ஒரு முறையைமட்டும் இங்கே விளக்கிக் காட்டுகின்றாம். தெற்றித்தெற்றிப் பேசுந் திக்கு வாய்உடைய ஒருவரை வருவித்து, அவரை ஆழ்ந்த தூக்கத்திற் போகச்செய்க. அதன்பின் அவரைநோக்கி 'நீர் எல்லாரும் பேசுவதைப்போற் செவ்வையாய்ப் பேசுவீர்; உமக்கு அதில் ஏதோர் இடைஞ்சலும் இராது; தங்குதடை இல்லாமல் உமக்குப் பேசவரும்; எப்போதும் நன்றாய்ப் பேசுவீர், நன்றாய்ப் படிப்பீர்; சொற்களைத் தொடர்பாக எளிதாகச் சொல்லுவீர், படிக்கும்போதும் ஒவ்வொன்றையுந் தொடர்பாக நன்றாய்ப்படிப்பீர்.' என்று பலமுறை திருப்பித் திருப்பி ஆழ்ந்த அழுத்தமான குரலில் விரையாமல் மெதுவாய்ச் சொல்லுக. இங்ஙனங் கட்டுரைகூறியபின், அவரை அவ்வறிதுயிலில் வைத்துக்கொண்டே, அவர்தங் கண்களைமட்டுந் திறக்கும்படி கற்பிக்க; உடனே அவர் தங் கண்களைத் திறப்பர்; அவர் படிக்கத் தக்க ஒரு புத்தகத்தை அவரது கையிற்கொடுத்து அதில் ஒரு பகுதியைப் படிக்கும்படி கற்பிக்க; அறிதுயிலில் இருந்தபடியாகவே அவர் அதனைப்படிக்கையில் வாய் திக்காமற் படிப்பர். எவ்வளவு திக்கிப்பேசுகிறவரும் அறிதுயிலில் இருக்கையில் தெற்றுப்படாமற் படிப்பதை அப்போது காணலாம். பிறகு அவர் தம் கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி செய்து, இங்ஙனமே அவர் எப்போதுந் திக்காமற் செவ்வையாய்ப் படிப்பரென நாலைந்துமுறை திருப்பித் திருப்பிச்சொல்லிப், பின்னும் ஓர் ஐந்து அல்லது பத்து நிமிஷம்வரையில் அவரை அமைதியாய்த் தூங்கவிட்டு, அப்புறம் அவரை எழுப்பிவிடுக.

இனிச், சிறுவர்களையே யன்றி ஆண்டில்முதிர்ந்த ஆடவரையும் மகளிரையுங்கூட, மேற்காட்டியவாறே அறிதுயிலிற் போகச்செய்து நாம் வேண்டியபடியெல்லாம் நடக்கும்படி கற்பிக்கலாம். இவ்வாறெல்லாஞ் செய்து பயன்பெறுதற்கு நினைவோடுகூடிய அறிதுயில் ஆகாது; நினைவு அற்ற ஆழ்ந்த அறிதுயிலே இவைகளைச் செய்தற்கு ஏற்றதொன்றாதலால்,

அதனை வருவித்தபிறகே இக் கட்டுரைகளைச் சொல்லுதற்கு முயலல்வேண்டும். இத் துயிலினின்று எழுப்பப்பட்டபின், துயிற்றுவோர் சொல்லியவைகளை விழிப்புநிலையில் தெரியாம லிருக்கும்படிக்கும், ஆனாலும் அவர் அப்போது சொல்லிய படியே எப்போதும் நடக்கும்படிக்கும் வற்புறுத்து உரைத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

அங்ஙனமாயின், அறிதுயிலுக்குச் செல்லமாட்டாத அல்லது அறிதுயிலிற்செல்ல விருப்பமில்லாத நோயாளிகளை அல்லது மற்றவர்களை அதன்கட் செலுத்துமாறு யாங்ஙனமெனின்; ஒருவர்க்கு நாலைந்துமுறை முயன்றும் அறிதுயிலை வருவித்தல் கூடாதாயின், ஒருகிழமை அன்றி இரண்டுகிழமை வரையில் விடாமல் நாடோறும் முயன்றுவரின் அவர்க்கு அதனை வருவித்துவிடலாம். அறிதுயிலிற் செல்லமாட்டாதவர் ஒருவரும் இல்லையாகையால், எல்லார்க்கும் அதனை வருவிக்கலாம் என்பது திண்ணம். ஆனல், ஒரு சிலர்க்கு உடனேயும், வேறு சிலர்க்கு இரண்டுநாளிலும், மற்றுஞ்சிலர்க்கு ஒருகிழமையிலும், பின்னுஞ் சிலர்க்கு இரண்டுகிழமையிலும் அதனைத் தொடர்பாக முயன்று வருவிக்கலாம். மேலும், துயிற்றுவோர் அறிதுயில்வருவிக்கும் முறைகளில் நன்கு பழகிப் பழகித் தேர்ந்திருப்பாராயின், அவர்க்கு அப்பழக்கத்தால் அவ்வாற்றல் மிக முறுகிநிற்கும். அத்தகையவர் ஒருவரையோ அன்றி ஓர் ஆயிரவரையோ ஓரிடத்தில் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அறிதுயிலிற் செலுத்தமாட்டுவர்.

அங்ஙனம் அது கூடுமாயினும், அறிதுயிலிற் செல்லச் சிறிதும் விருப்பமில்லாதவர்க்கு அதனை வருவித்து அவரைத் தம்வழிப்படுத்துமாறு எங்ஙனமெனின்; ஒவ்வொருவர்க்கும் நாடோறும் இயற்கையான தூக்கம் வருவது உண்டாகையால், அவர் அத்தூக்கத்தில் இருக்கையில், அவர் அறியாமலே அவரிடஞ்சென்று, அதிலிருந்து அவரை அறிதுயிலுக்குப் போகச் செய்யலாம். அதற்குரியமுறை யாதெனின்; அதனையுங் காட்டுவாம்: அறிதுயிலிற் செல்ல விருப்பமில்லாத ஒருவர் இயற்கையான தூக்கத்தில் நன்றாய் அயர்ந்துறங்கும்போது, துயிற்றுவோர் ஏதோர் அரவமுஞ் செய்யாமல் அவர்பக்கத்தில் அமைதி

யாய்ச் செல்லல்வேண்டும். சென்று மிகவுந் தாழ்ந்தகுரலிலே அவரை நோக்கித் "தூங்கும், நன்றாய் அயர்ந்து தூங்கும், அஞ்சவேண்டாம், நீர் விழிக்கக்கூடாது, ஆழ்ந்த அயர்ந்த தூக்கத்திற் செல்லும், தூக்கம், தூக்கம், அயர்ந்த தூக்கம், ஆழ்ந்த தூக்கம்" எனத் திருப்பித் திருப்பிப் பலகால் உறுத்தி அழுத்தமாய் மெதுவாகச் சொல்லுக. இங்ஙனஞ் சொல்லுகையில், அவர் விழித்தெழும் அடையாளங்கள் காணப்படுமாயின், அப்போது அதனை நிறுத்திவிடுக. அப்படி யல்லாவிட்டால், உமது வலது கையால் அவரது தலையைத்தொட்டு 'எனது குரல் ஒலியைத் தவிர வேறு எந்த ஒலியையும் நீர் கேட்கமாட்டீர்; நீர் மிகவும் அயர்ந்து ஆழ்ந்து உறங்குகின்றீர்.' என்றுசொல்லுக. அதன்பிறகு அவரைநோக்கி ஏதேனுங் கேள்விகேட்கலாம். 'இப்போது மணி என்ன?' என்றாயினும், 'இப்போது நீர் ஒரு முல்லைப்பூவை முகருகின்றீர், அதன்மணம் எப்படியிருக்கின்றது?' என்றாயினும் வினவுக. அவற்றிற்கு அவர் விடைசொல்லாம விருப்பாராயின், விடைகூறும்படி வற்புறுத்து உரைக்க. பின்னர் விடைகூறுவர். மணி இன்னதென்றாவது, முல்லைப்பூ நன்றாய் மணக்கின்றதென்றாவது அவர் மொழிகுவராயின், அவர் விழித்துக்கொள்ளாமல் நினைவற்ற அறிதுயிலிலேதான் இருக்கின்றனர் என்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்க. அதன்பின்னும் ஆழ்ந்த தூக்கத்திற்குச் செல்லும்படியாகச் சிறிதுநேரங் கட்டுரைகூறி, அப்புறம் அவரை நும்வழிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு எவ்வெவற்றைச் சொல்லல்வேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் அவரைநோக்கிக் கட்டுரைத்துக் கூறுக. அதன்பிறகு, அவரை எழுப்புதற்குமுன் 'நீர் விழித்துக்கொண்டபின் யான் இப்போது சொல்லியவைகளை அறியமாட்டீர்; ஆயினும், இப்போது யான் சொல்லியபடியே நீர் எப்போதும் நடப்பீர்' என்று உறுத்திச் சொல்லிவிட்டு, 'இனி நீர் இயற்கையான தூக்கத்தில் தூங்கி விழிக்கவேண்டும்நேரத்தில் விழித்துக் கொள்வீர்' என்று முடித்துக்கூறி அப்புறம் அகல்க.

இவ்வாறன்றி மற்றொரு முறையாலும், இயற்கைத் தூக்கத்திலிருப்போரை, அறிதுயிலிற் செலுத்தலாம். அதாவது: மேற்காட்டியபடி அவர் அருகிற் சென்றவுடன் வாயாற் கட்

டுரை கூறுவதைநிறுத்திக் கைகளால் அவரைத் தொடாமலே முக்கால் விரற்கடை அகலநிறுத்தித் தடவுதலாலேயாம். இரு கைகளின் கடைச் சிறுவிரல்களையும் அகலநிறுத்தி, மற்றவிரல் களைச் சிறிது நெருங்கவளைத்துக் கீழ்நோக்கிப்பிடித்து, உச்சந் தலையிலிருந்து முகத்தின்மேலாகக் கீழ்இறங்கி நெஞ்சுவரை யிற் கீழ்நோக்கித் தடவிப், பின்னருந் தடவுதற்குக் கைகளை உயர்த்துங்கால் அப்படியே உயர்த்தாமற் பக்கச்சாய்வாய்த் திருப்பி உயர்த்தி, மறுபடியும் உச்சந் தலையிலிருந்து நெஞ்சு வரையில் தொடாமல் முக்கால்விரற்கடை கைகளை எட்டவைத் துத் தடவுக; இங்ஙனம் பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிஷங்கள் வரையில் தடவியபின், மிகமெல்லிய குரலில் 'தூக்கம், தூக் கம், ஆழ்ந்த தூக்கம், அயர்ந்த தூக்கம், நீர் மிகவும் அயர்ந்து தூங்குகின்றீர்' என்று கட்டுரைகளைப் பலகால் மெதுவாகச் சொல்லுக. இது முடிந்தபின், மெதுவாக அவரது நெற்றி யைத் தொட்டு அவரை நம்வழிப்படுத்துதற்குச் சொல்ல வேண்டுவனவற்றையும் பிறவற்றையும் மேற்காட்டியபடியே செய்து அப்பாற்செல்க. இவ்வாறு செய்தலால், தம்மோடு இணங்காமல் தமக்கு எவ்வளவு மாறுபட்டு நிற்போரையுந், தம் விருப்பப்படி நடக்கச்செய்யலாம்.

இம்முறைகளால், நாட்பட்ட கொடிய நோய்களையுந் தீர்க் கலாம்; பிளவைக்கட்டிகளாலும் ஆறாதபுண்களாலும் அல்லும் பகலுந் துன்புறுவோர்க்கு, அத்துன்பஞ் சிறிதுந் தெரியாதபடி அவைகளை அறுத்து ஆற்றியும்விடலாம். இவற்றிற்கு உண் மையாக நிகழ்ந்த சில நிகழ்ச்சிகளை இங்கெடுத்துக் காட்டுவாம். அறிதுயிலை வருவித்து, அதனால் ஒருவரைத் தம் விருப்பப்படி நடக்கச் செய்யலாம் என்பதை, இம் முறைகளிற் பெரிதுந் தேர்ச்சிபெற்று, இவற்றைக் காளிகட்டத்தில்* உள்ள ஆங்கில மருத்துவக்கழகத்தில் நோயாளிகள்பாற் செய்துபார்த்து, உல கிற் பரவச்செய்த ஆங்கிலமருத்துவர் ஒருவர்† தாம் நேரே கண்டு எழுதிய ஒரு நிகழ்ச்சியிலிருந்து நன்கு அறியலாமாத லால், அவரெழுதிய அப்பகுதியை இங்கே மொழிபெயர்த்து வரைகின்றாம்:—

* Calcutta. † Dr. James Esdaile, M. D.

இரண்டு கிழமைகளுக்குமுன் ஊகுளிக் கடைத்தெரு* வி
னூடே வண்டியிற் செல்கையில், அங்குள்ள ஊர்காவற் சாவ
டிக்கு† எதிரே ஒரு திரண்ட கூட்டமான ஆட்கள் நிற்கக்
கண்டேன். அங்கே நடப்பது என்னவென்று யான் கேட்க,
ஒரு பெரியஆள் ஒரு சிறுவனைத் திருடிக்கொண்டு போகையிற்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டா னென்றும், காவற்கூடத்தி னுள்ளே
அவ்விருவரும் இருக்கின்றனர் என்றும் சிலர் சொன்னார்கள்.
இதைக்கேட்டதும், யான் அக்கூடத்தினுட் சென்று, பத்து
அல்லது பன்னிரண்டு ஆண்டுள்ள ஒரு சிறுவன் தன்னை மீட்
டவனாகச் சொல்லப்பட்ட ஓர் ஆண்மகன் மடிமீது அமர்ந்திருக்
கக் கண்டேன். அந்தப்பையன் அரைவாசி மயக்கமுடையவ
னாயும், அவன் கண்களில் ஒன்று வீக்கமுடையதாயும் இருந்த
மையால் அவனை மருத்துவக்கழகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்
படி ஏவினேன். அதன்பிறகு அவனைத் திருடிச்சென்றகள்
வனை என்னிடங் காட்டினர். அவன் தான் ஓர் அம்பட்டன்
என்றான்; அவன் தொழிலுக்குரிய கருவிகள் அடங்கிய அடைப்
பம் ஒன்று என்எதிரே கொணர்ந்து வைக்கப்பட்டது. இதனை
நான் கருத்தாய் ஆராய்ந்துபார்த்தேன்; ஆனால், அவை அம்
பட்டர்க்குரிய வழக்கமான கருவிகளாகவே இருந்தன. அந்தப்
பையனை விரைவில் தன் உணர்வு தனக்கு வரப்பெற்றவனாகிப்
பின்வருங் கதையை என்னிடஞ் சொன்னதும் அல்லாமல்,
திரும்ப நடுநிலை மன்றத்திலும் நடுவர்க்கு எதிரிலும் அங்ங
னமே சிறிதும் பிசகாமற் சொன்னான். அச்சிறுவன், தான்
அன்று விடியற்காலையில் ஒரு வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள வய
லண்டை சென்ற சிறிதுநேரத்திற்குப் பிறகு, பாட்டையிற்
சென்ற ஒரு புதுமையான ஆண்மகன் அதிலிருந்து தன்கிட்ட
வந்தனனென்றும், கிட்டவந்ததும் சில மந்திரமொழிகளைச்
சொல்லத்தொடங்கின னென்றும், அதன்பின் அவன் தன் கை
களைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் கண்களின்மேற் குறுக்காகக்
கையைத்தடவத் தான் உணர்வு மயங்கிவிட அவன் தன்னை
வழிநடத்திச் சென்றதுமட்டும் நினைவிலிருக்கின்றதென்றும்,
அவனது வலுகட்டாயம் இன்றியே தான் அவனைப் பின்பற்றிச்

* Hooghly bazaar. † Police Office.

செல்லவேண்டியதாயிற் றென்றும் புகன்றான். மறுபடியும் தன் உணர்வு தனக்கு வரப்பெற்றது, தான் அவ்வாண்பகனை எதிர்ப் பட்ட இடத்திற்கு இரண்டுமைல் தொலைவிலுள்ள சந்திர நாகூர்க் கோட்டை வாயிலண்டையேயாம் என்றுங் கூறினான். இவ்வளவுதான் அவன் சொல்லியது. அந்த ஆளோடுகூட வருகையில் அச்சிறுவன் ஏதொன்றும் உண்ணவுமில்லை, பருகவுமில்லை; அந்தப் பையனுக்கு உடையவனும் நேசர்களும் அச்சிறுவன் ஒழுங்கான நடக்கையுந் திறமையும் உள்ளவனெனவும், இசிப்பாவது தூக்கத்தில் நடக்கும் வழக்கமாவது அவனுக்கு ஒருகாலும் இல்லையெனவும் மொழிந்தார்கள். அந்தப் பையனை மீட்டவனென்று சொல்லப்பட்ட மற்றோர் ஆடவனை ஆராய்ந்தேன்; அவன் அச்சிறுவனை அன்றுகாலையில் தான் பார்க்கையில் அவன் ஒரு புதுமையான ஆளைப் பின்றொடர்ந்து செல்ல, அதற்கு முன்னமே தான் அப் பையனை நன்றாய்த் தெரிந்தவனாதலால், அவனை வழியில்நிறுத்தி 'நீ என்னசெய்கிறாய்?' என்றுகேட்டும் அச்சிறுவன் ஏதொரு விடையும் பகராமல் மயங்கியிருக்கக் கண்டு, தான் வெருண்டு, தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து அவனது முகத்தின்மேற் றெளித்தும், வேறு சில மாற்றுகளைச் செய்தும் அவனுக்கு அம்மயக்கந் தெளிய வைத்ததாகவும், மறுபடியுந் தான் அப்பொடியனை வினவ, அவன் தான் அங்குவந்தது ஏனென்று தனக்குத்தெரியவில்லை, தான் முன்னறியாத அப்புதியவனை எப்படியோ பின்றொடர்ந்து செல்லலாயிற்று என்று கூறியவுடன் நிலத்தின்மேல் விழுந்து கண்ணைக் காயப்படுத்திக்கொண்டதாகவும் எடுத்துரைத்தான். இதற்கிடையில், அப்புதியன் அவ்விடத்தைவிட்டு ஓடுகையிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஊருளிக்குக் கொணரப்பட்டான். அதன் பிறகு அவ்வம்பட்டனை உள்ளே கூப்பிட்டேன்; அவன் சொன்னதாவது: அந்தப்பையன் அழுதுகொண்டு மயக்கத்தோ டிருக்கையில் அவனைத் தான் பாட்டையில் எதிர்ப்பட்டதாகவும், அவனுக்கு யாது துன்பம் நேர்ந்ததென்று தான் வினவ அவன் தான் வழிதப்பி வந்துவிட்டதைச் சொன்னதாகவும், அது கேட்டு ஊர்காவற் சாவடிக்குத் தன்னோடுகூடவந்தால் அங்கிருந்து ஒரு காவர்காரன் அவனை வீட்டிற் கொண்டுபோய்ச்

சேர்ப்பனென மொழிந்ததாகவும் புகன்றான். எந்தப்பக்கம் உண்மையோ அஃதிருக்கட்டும்; வியப்பான இச்செய்தி என் கருத்தைக் கவர்ந்தது; அவ் ஆளினது தொழிலும் எனக்கு ஐயத்தை எழுப்பிவிட்டது. இந்த நாட்டின்கண் உள்ள அம் பட்டர்கள் தமதுதொழிலை மெதுவாகச் செய்கையில் ஆட்களைத் தூங்கச்செய்வ துண்டென்று யான் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். தம்மை மயக்கிவிட்ட ஆண்பாலாரின் பின்னே மயக்குண்ட மக்கள் தொடர்ந்துசென்ற செய்திகள் இந்நாடெங்கும் பரவியிருக்கின்றன; அங்ஙனம் மயங்கிச்சென்றவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்மக்களேயாம். உலகமெங்குமுள்ள அம்பட்டர்கள் கூர்த்தஅறிவும் எதனையும் உற்றுநோக்கும் இயல்பும் உள்ளவர்கள். அவர்களது தொழிலானது அறிதுயில் வருவித்தற்கு ஏற்ற உணர்ச்சியுடைய உடம்பின் மேற்புறத்தை அவர்கள் தொடுதற்கு இடஞ்செய்கின்றது. ஆதலின், மிகப் பழைய காலத்திலேயே அவர்கள் அறிதுயிலாகிய மறைபொருளைத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்; அவர்களின் கைத்தொழிலுக்குரிய புதைபொருளாய் அஃது அவர்கட்கு வந்திருக்கவேண்டும். இப்போது நேர்ந்த இம் முட்டுப்பாட்டினின்று வெளிப்படுதற்கு இரண்டு வழிகள்தாம் எனக்குத் தென்படுகின்றன; அப்பையனிடத்துக் காணப்பட்ட மயக்கம் அவனுக்கு இயற்கையாகவரும் நடைத்துயி* லாகவாதல், அன்றிச் செயற்கையாக வருவிக்கப்பட்ட நடைத்துயிலாக வாதல் இருத்தல் வேண்டும். அது, பிற்கூறியதாக இருந்தால் அறிதுயின்முறைகளால் அன்றி வேறெங்ஙனம் அது வருவிக்கப்படும்? தற்செயலாக யான் இந்நிகழ்ச்சியைக் காண நேர்ந்தமையால், இங்ஙனம் ஓர் ஆளைக் கவர்ந்துகொண்டு செல்லும் முறை இருக்கக்கூடுமென்பதைப் பற்றிச் சான்றுபகர யான் அழைக்கப்படுவேனென முன்னதாகவே அறிந்துகொண்டேன்; நடைத்துயிலைப் பற்றியதொன்றும் யான் அறிந்ததில்லாமையால், முதலில் எனக்குள்ள குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு யான் அதனை ஆராயவேண்டினேன். இஃது அறிதுயின் முறைகளால் வருவிக்கக்கூடியதாயிற், பெரியதோர் ஆற்றல் சிறியத

* நடைத்துயில்—Somnambulism.

னைத் தன்னுள் அடக்கி நிற்றல்பற்றி, அதனைப்போற் செயற்கையான நடைத்துயிலை யான் வருவிக்க வல்லனுவேன் என எண்ணினேன். இம்முறையால் அடையக்கூடுமாயின், இயற்கை நடைத்துயிலைப்போற் செயற்கையானதொன்றை வருவித்தற்பொருட்டு, உணர்வற்ற நிலையில் ஒருவரைக் கொண்டுசெல்லுதற்கு இடையே யான் நின்றுவிடல் வேண்டும்.

"ஆகவே, யான் சிறைக்கோட்டத்தின்கண் உள்ள மருத்துவக்கழகத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள ஒருவனை அறிதுயிலிற் போகச்செய்தேன். இவனுக்குக் கண்ணெரிவு தீர்த்தல்வேண்டி இவனை இதற்குமுற் பலகால் நினைவற்ற அறிதுயிலிற் செலுத்தியிருக்கின்றேன்; அக்காலங்களிலெல்லாம் உணர்வற்ற நிலையினளவுக்கு அவனை அறிதுயிலிற்கொண்டு சென்று, மிகக் குறைவாய்க் காதுகேட்கவும் உடம்பசையவும் மட்டும் அவனுக்கு வல்லமை சிறிது விட்டுக்கொடுத்தேன். இப்போது அவனுக்கு நினைவற்ற அறிதுயிலை வருவிக்கையிற், சிறிதுணர்வுக்கு இடம் விட்ட இந்நிலையில்வந்து அவனைவிடலாயினேன். அவனும் அந் நடைத்துயிலில் நடக்கத்துவங்கி, அக்கழகத்தின் மற்றொரு மூலைவரையிற் சென்று சுவரண்டைபோய் நின்றான்; பிறகு அங்கிருந்து திரும்பி ஒரேநேராகச் சென்று மறுபடியும் மற்றொரு தடையண்டை வந்து முட்டுப்பட்டு நின்றான். சிறிது நேரம் யான் அவனை அசைவின்றி நிற்கச்செய்யவே, அவனுக்கு அத்துயில் இன்னும் மிகுதியாயிற்று; அவன் ஓசைகளை உணரமாட்டாதவனுயினன். அவனுடைய கண்களின்மேல் ஊதினமையினலும், நெடுக அவனுடன் பேசினமையினலும் அவன் அத்துயிலினின்றும் எழுந்து, ஆங்கிலம் இந்துத்தானம் என்னும் இருமொழிகளையும் யான் கூறியவாறே திருத்தமாகத் திருப்பிச்சொன்னன். அவனை நான் எழுப்பியபிறகு, தூக்கத்தில் தான் செய்தவைகளைச் சிறிதும் அறியவில்லையென்றும், அவ்விடத்தைவிட்டுத் தான் அப்புறம் பெயரவில்லை யென்றுங் கூறினன்; ஆனல், அக்கழகத்தில் யான் அவனை அறிதுயிலிற் செலுத்தத்தொடங்கிய இடத்திற்கு நேரெதிரே இப்போதிருந்தான். பிறகு, நான் நடுநிலைமன்றத்திற்குச் சான்றுபகருமாறு அழைக்கப்பட்டேன்.

"அங்கே சென்றதும், நடுவர் என்னைநோக்கிச் 'சான்று கூறினோர் பகர்ந்தபடி ஒருவரைக் கவர்ந்துகொண்டு போதல் நடக்கக்கூடியதுதான் என்று தாங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா?' என்று கேட்டார்.

"'அது நடக்கக்கூடியதுதான்என்று எண்ணுகின்றேன்; ஏனென்றால், அதைப்போன்ற தொன்றை இப்போதுதான் செய்துவந்தேன்; தன்னையறியாமலே ஒரு சிறையாளி என்னைப் பின்றொடர்ந்து மருத்துவக்கழகத்தைச் சுற்றிவரச் செய்தேன்.' என்று விடைபகர்ந்தேன்.

"அதுகேட்டு நடுவர் அவ் வழக்கில் அகப்பட்டவனைச் சிறைக்கு அனுப்பினார். பின்னர் அவ்வழக்கு மேல்நடுமன்றத்தில் திரும்பவும் ஆராய்ச்சிக்குவர, அப்போது அதனை ஆராய்ந்த சட்டநூல் வல்லார்க்கு யான் கருதியபொருளைத் தினையளவுகூட விளங்கப்படுத்தல் இயலவில்லை. அதனால், அம் மேல்நடுநிலையர், யான் மொழிந்தபடி, ஒருவர் தம்மையறியாமலே மற்றொருவரைப் பின்றொடர்ந்து செல்லுமாறு செய்யக்கூடுமென்பதை அச் சட்டநூல்வல்லார்க்கு நேரே செய்துகாட்டுவதில் எனக்கு ஏதேனுந் தடையுண்டோவெனக் கேட்டார். அதனை ஆராய்ந்துகாட்ட விருப்பம் உடையேன் என்றாலும், அதனை முடித்துச் செய்வேனென்று உறுதி புகலமாட்டேனென்று விடைகூறினேன். நம்முடைய நோக்கங்கள் இன்னவென்று தெரிவியாமல், யான் பெயர்கூறிய மூவர் ஆண்பாலாரை அம் மன்றத்திற்கு வருவிக்க அம் மேல்நடுவர் கட்டளைதந்தால், எது செய்யக்கூடியதோ அதனை யான் செய்துபார்ப்பேன் என்றேன்.

"இரண்டொருநாளில் அம் மேல்நடுவரின் மன்றத்திற்கு வருமாறு வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டேன்; அப்போது அஃது ஐரோப்பியராலும் உள்நாட்டவராலும் நிறைந்திருந்தது. நாசிர் மகமது என்பவன் உள்ளேகொண்டுவந்து அடைப்பினுள்ளே நிறுத்தப்பட்டான்; சிறிதுநேரத்தில் யான் அவனுக்கு அறிதுயிலைவருவித்து விறைக்கச்செய்த கைகளோடு அவனை அம் மன்றத்திற்குவெளியே நடத்திச்சென்று, சிறிது தொலைவாகப் பாட்டையின்மேல் அவனை நடக்கவுஞ் செய்தேன்; மேலும், யான்வேண்டிய நேரம்வரையில் அவனுடைய கைகளுங் கால்

நாடு ஆவணக் காப்பக

வகையான நிலைகளில் விறைத்து நிற்கவுஞ் செய்தேன். மறுபடியும் அவனைக் கொண்டுவந்து அம்மன்றத்தின் அடைப்பின்கண் நிறுத்தினேன்; அப்போது, மேல்நடுவரும் சட்டநூல்வல்லுநரும் அவனோடு எவ்வளவோ பேசிப்பார்த்தும் அவன் அவர்களை எள்ளளவும் உன்னிக்கவேயில்லை; அதனால், அவனை எழுப்பிவிடும்படி அவர்கள் என்னைக் கேட்கவேண்டியவரானார்கள். யானும் அங்ஙனமே செய்தேன். 'அவ் விடத்தைவிட்டு வெளியே சென்றனையா?' என்று அங்கிருந்த சட்டநூலார் வினவ, 'இல்லை' என்று உறுதிபாகச்சொன்னான். அவர்கள் அவனோடு உரையாடிக்கொண்டு இருக்கையில், அவன் காணாதபடி யான் அவனுக்குப் பின்னேசென்று, அவன் பேசிக்கொண்டு செல்லும் நிலையிலேயே அவனுக்கு அறிதுயிலை வருவித்தேன். அப்புறம் அவன் பேசமாட்டாதவனாயினான்; எவருடைய குரலும் அவனுக்குக் கேட்கவில்லை; மறுபடியும் யான் அவன் கண்களின்மேல் ஊதி அவனை விழிக்கச்செய்தேன்.

"அதன்பின் மாதூப் என்பவனைக் கொணர்ந்து அடைப்பின்கண் நிறுத்தினர். நான் உள்நுழைந்ததை அவன் பார்க்கவில்லை. மேல்நடுவருஞ் சட்டநூலாரும் அவனைத் தம்முகப்படுத்திப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்; அவன் அறிவோடு கிளர்ச்சியாய்ப்பேசுகையில் யான் அவனுக்குப் பின்னேசென்று அவனை விறைக்கச்செய்தேன்; கடவுளைநோக்கி ஆணையிட்டுச் சொல்லும் சிறையாளிகளின் வழக்கப்படி, அவன் சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் ஒரு நொடிப்பொழுதில் பேசவும் சொல்வதைக் காதாற்கேட்கவும் மாட்டாதவனாய் இடையே நின்றுபோனான். காதுகேட்க மாட்டாதவனாய் நின்றபிறகும், அவன் வாயிதழ்கள் பேசுதற்கு அசைவனபோற் காணப்பட்டனவென்று அவனுக்கு எதிரிலிருந்தோர் எனக்குச் சொல்லினர். அசையும் ஆற்றல் முழுதும் அற்றுப்போக அவன் அவ்வளவு விறைத்துப்போனமையால், அவனை நடக்கும்படி செய்தற்காகப் பின்னேயிருந்து என்விரல்களால் யான் அவனைத் தள்ளவேண்டுவதாயிற்று; இடர்ப்பாட்டோடு அவன் சிறிது வழிநடந்தான்; திரும்பவும் அவன் முடியிலிருந்து அடிவரையில் சடுதியில் விறைத்தமையால் யான் அவனை மெல்ல முன்னுக்கு உந்த, மிக

வுந் திடுக்கிடத்தக்கவகையாய் அவன் நிலத்தின்மீது தலைகீழாய் விழுந்துவிட்டான்; மிகவிரைவில் அவன் விறைத்ததை யான் அறியாமற்போனேன். சிறிது வருத்தப்பட்டு யான் அவனை எழுப்பவேண்டுவ தாயிற்று; நல்லகாலமாய் அவன் காயம் அடையவில்லை.

"அதன்பிறகு, சொரூபசந்தன் என்பவன் கொணரப்பட்டான். யான் அவனை ஒரு திங்களாகப்பாராமையால், அவனது நலத்தைப்பற்றியும் பிறவற்றைப்பற்றியும் உசாவினேன்; அவ்வாறு உசாவுகையிலேயே அவனுக்கு அறிதுயில் வருவிக்கும் முறையைச்செய்தேன். சிறிதுநேரத்திலெல்லாம் அவன் விடைகூற இயலாதவனானான். உடனே அவனை அடைப்பினின்றும் வெளிப்படுத்தி, விறைத்த கைகளோடு பம்பரம்போல் அவன் சுழன்றுவரச்செய்து, முழுதும் உணர்வற்றநிலையிலேயே அவனை முன்னிருந்தஇடத்தில் வந்திருக்கப்பண்ணினேன். அவன் காதிற் கேட்கும்படியாகவாவது, உயிரோடிருக்கும் அடையாளங்களை அவன் காட்டும்படியாகவாவது செய்ய எவரானும் இயலவில்லை. ஆயினும், யான் அவனுடைய கண்களின்மேல் ஊதியவுடனே, அவன்தன் ஐம்பொறியுணர்வுகளும் வரப்பெற்றுத், தான் அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றதில்லையெனக் கூறினான்.

"அந்த அம்பட்டன் அறிதுயில்முறைபால் அச்சிறுவனைக் கவர்ந்துகொண்டு போயினனே அல்லதப்படியில்லையோ யான் அதனைத் தீர்மானிக்கப்புகவில்லை; ஆயினும், அவ்வாறு செய்யக்கூடும் என்பதனைப் பலரும் நன்குஅறியுமாறு மெய்ப்படுத்திக் காட்டுதற்கு எனக்கு அஃது ஓர் அமயந்தந்தது; யான் மூன்றுபெயரைப் பல முன்னிலையிற் கவர்ந்துசென்றதனை எவரும் மறுக்கத்துணிபவில்லை. நாட்டுப்பரிகாரி ஒருவன் எவ்வளவு எளிதாய் அதனைச் செய்தல்கூடுமோ, அவ் வளவுக்கு யானும் ஓர் ஆடவனையாவது அல்லதொரு பெண்மகளையாவது அல்லது ஒரு சிறுபிள்ளையையாவது கவர்ந்து செல்லக்கூடும். அறிதுயிலின் ஆழத்தை யான் நேரேகண்டறிந்த காலம்முதல் அதன் வல்லமையால் தீமையும்விளையும் நன்மையும்விளையுமென்று திட்டமாய் உணரப்பெற்றேன். அதனால்உண்டாம் நன்மை தீமைகளின் உணர்ச்சியை எல்லார்மனத்திலும் படும்படிசெய்

யும் நோக்கத்தினாலேயே அதனை அவ்வளவு ஆழமாகச்சென்று ஆராய்ந்துபார்த்தேன். அறிவுவிளக்கத்தின் பொருட்டாகவும் நோய்தீர்க்கும் பொருட்டாகவும் அல்லாமல், இம் முறையை வேறு தீயவகைகளிற் பயன்படுத்துவாரை எல்லாருங் கடிந்து சொல்லும் நாளின்வரவு தொலைவில் இல்லையென்று நான் நம்புகின்றேன்.''

இங்ஙனம் உண்மையாகநிகழ்ந்த இந் நிகழ்ச்சியைக்கொண்டு, அறிதுயின்முறைகளிற் பழகித்தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர் தாம் வேண்டியவாறெல்லாம் பிறரை நடக்கச்செய்ய வல்லுநர் ஆவர் என்பது தெற்றென விளங்குகின்றதன்றோ? மேலேகாட்டிய துரைமகனார் தெரிவித்தபடி, கொடியோரைத்திருத்தித் தாம் விரும்பிய நன்மைகளுக்குத் திருப்பிக்கொள்ளவும், பலவேறு பிழைபாடான வழிகளிறசென்று அறிவிலராய் ஒழுகித் துன்புறுவார்க்கு அறிவுதெருட்டி அவரை அத்துன்பத்தினின்று விடுவித்துக் கொள்ளவும், மருந்துகளினுந் தீராக் கடுநோய்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும் இவ்வறிதுயின் முறையினைப் பயன்படுத்துவது மிகநன்று. இந் நன்னெறியல்லாத பிறவற்றில் இதனைப் பயன்படுத்தற்கு ஒருசிறிதும் நினைத்தல்ஆகாது.

மற்றோர் ஐரோப்பிய துரைமகனார்* இவ்வறிதுயின்முறைகளில் மிகவுந் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார். அவர் வடஅமெரிக்காவிலுள்ள சிக்காகோ நகரத்திற்சென்று பலரை அறிதுயிலிற் போகச்செய்து வியப்பான பலகாட்சிகளைக்காட்டினார். அந்நகரத்தில் ஒருபத்திரிகைக்கு ஆசிரியரான பண்டி என்பவர் தம் ஏவற்காரன் ஒருவன் பொருத்துப்பிடிப்பாலும் காய்ச்சலாலும் வருந்தினமையின், அந்நோய்களைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அக் கலைஞரைத் தமது இல்லத்திற்கு வருவித்தார். அவரும் அதற்கிசைந்து ஒருநாள் முற்பகலிற் பத்துமணிக்கு அங்கேசென்றார். பிறகு தாம் அங்கே செய்ததனைத் தாமே எழுதுகின்றார்; அது வருமாறு: ''நான் அவனது படுக்கையறைக்குட் புகுந்ததும், அவன் படுக்கையின் தலைமாட்டின்கட்சென்று நின்று, என் கண்களை உற்றுநோக்கும்படி அவனுக்குக்கற்பித்தேன். நான்கு நிமிஷங்கள்கழிந்ததும், அவன் என்னுடைய நினைவாற்றலுள்

* Carl Sextus, see his admirable book on hypnotism, page, 241

முழுதும் அகப்பட்டுநின்றான். பிறகு அவனுடைய உறுப்புகளைப் பலநிலைகளில் நிறுத்தினேன்; அந்நிலைகளை அவன் மாற்ற முடியாதவனானான். இஃது, அவன் விறைப்புநிலையிலிருக்கின்றான் என்பதைத் தெளிவுறக்காட்டிற்று. இரண்டுமணிநேரத்திற்குள் அவன் மிகவும் நலமடையப் பெறுவானென்றும், படுக்கையினின்றும் எழவிரும்புவானென்றும், அதன்பின் நல்லுணவை உட்கொள்வானென்றும், வழக்கம்போல அவன் தன் வேலையைச் செய்யப்புகுவானென்றுங் கட்டுரை மொழிகள் கூறப்பட்டன. பிற்பகல் இரண்டுமணிக்கு அவன் கிளர்ச்சியாய்த் தன்படுக்கையை விட்டெழுந்து, நலத்தோடும் விரைவிற் பசியெடுத்துத் தனது பகலுணவை உண்டான். பின்னர் நான்குமணிக்கெல்லாம் அவன்முற்றிலும் நலமடைந்தமையின் பாடிக்கொண்டுஞ் சீழ்க்கை அடித்துக்கொண்டும் தனக்கு வழக்கமாயுள்ள வேலையைச் செய்யவல்லன் ஆனான்."

இனி, இதற்குமுற்காட்டிய எஸ்டேல் என்னும் ஆங்கில மருத்துவர், கொடிய பிளவைக்கட்டிகளாலும் ஆறாப்புண்களாலும் நெடுநாள் துன்புற்ற நோயாளிகள் பலர்க்கு அறிதுயில் வருவித்து, அவர்கட்கு நோய் சிறிதுந்தெரியாமலே அவற்றை யறுத்து நலப்படுத்தினவரலாறுகள் பல இருக்கின்றன; அவற்றுள் ஒன்றை இங்கே மொழிபெயர்த்துவரைகின்றாம்:— "ஐம்பதுஆண்டுள்ள முரலிதாஸ்என்னும் ஒருகுடியானவன் சென்ற ஓர் ஆண்டாகக் குருத்தெலும்பைப்பற்றிய ஒரு கொடும்புண்ணால் துன்புற்றுக்கொண்டிருந்தான்; அப்புண் அவனது இடது காலின் கெண்டைச்சதையில் தோலுக்குமேல் அரைவிரற்கடை உயரமாகவும் ஆறுவிரல் நிகளமாகவும் இருந்ததோடு, அவனது அந்தக் காலையும் தொடைக்கு நேர்கோணமாய் நிற்கும்படி முடக்கிவிட்டது. முதன்முதலாக அவன் இன்றைக்குத்தான் அறிதுயிலிற் செலுத்தப்பட்டான்; அவனை அத்துயிலினின்றும் எழுப்பாமல் வைத்துக்கொண்டே, பழுக்கக் காய்ச்சியதோர் இரும்பை அப்புண்ணினுள் ஆழநுழைத்து அதனைத் தீய்த்தேன். மறுநாள் அதனைப்பார்க்க அதன் மேற்புடைப்பு நிரம்பத் தடிப்பாயும் அழுத்தமாயும் இருந்தமையால், அதனை அக்கெண்டைச் சதையினின்றும் அறுத்தெடுக்க வேண்டுவதா

யிற்று; ஆகவே, அவனுக்குத் திரும்பவும் அறிதுயில் வருவிக்கப்பட்டது. அவன் உணராதபடி, சுற்றிலும்உள்ள தோலின் மட்டத்திற்கு அப் புண்ணின்புடைப்பு சீவித்தள்ளப்பட்டது. இதற்கடுத்தநாள் திரும்பவும் அவனை அறிதுயிலிற் கிடத்திய போது, முடங்கிய அவனதுகாலை முற்றிலும் நிமிர்த்துச் சிராய் வைத்துக்கட்டினேன்; அவன் விழிக்கவில்லை; பின்னர் விழித்ததும் அவனுக்குநோவில்லை; என்முழுவலியும் நிறையுங்கொண்டும் முடக்கினை நிமிர்த்துகையில் என் கையின்கீழ் நரம்பின் சுருட்டு நெறுநெறுவென்று பிடிப்புவிடுவதை யுணர்ந்தேன்.''

இங்ஙனம் நோய்தீர்த்த ஆங்கிலமருத்துவர் தமக்கு உதவியான மற்றொரு மருத்துவரை ஏவி மற்றுமொரு நாட்பட்ட நோயைப்போக்கின வரலாறும் இங்கு மொழிபெயர்த்தெழுதுவாம்:—''இந்தியாவில் இருபது ஆண்டுகளாக இருக்கும் கால்டர் என்னுந்துரை இன்றைக்கு என்னிடம்வந்து தாம் பொருத்தும் பிடிப்பினாலும் கைகால் நடுக்கத்தினாலும் தளர்ச்சியினாலுந் துன்புறுவதாக முறையிட்டுக்கொண்டார். மிகுந்த வருத்தத்தோடு ஒருதடியை ஊன்றிக்கொண்டு நடக்கின்றார்; மெத்தைப் படியின்மேல் அவரால் ஏறஇபலாது. அவருடைய நரம்புகள் நறுங்கிவிட்டன, அவரது கட்பார்வை மங்கிப்போய்விட்டது, எழுதுகையில் அவரது கை நடுங்குகின்றது. மட்டமான தரையின்மேல் நடக்குங்கால் கீழே வழுக்குவதாக அவருக்கு ஓர் எண்ணந் தோன்றுகின்றது; அதனால் அவர் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளும்படி செய்யும்முயற்சியே அவரைக் கீழேதள்ளிவிடுகின்றது. சிலகாலமாக அவர் தமது வண்டிமேலிருந்தும் அதனைச் செலுத்தமுடிவதில்லை; அஃதேன் என்றால், தமக்கெதிரே வரும் வண்டியோடு தமது குதிரைபோய் முட்டிக்கொள்ளாதபடிசெய்யத் தம்மால் ஆகாதென்று எண்ணினர். அவர் இந்த நிலைமையிற் சென்றஇரண்டரை ஆண்டுகளாக இருந்துவருகின்றார்; அக்காலமெல்லாம் அவர் எத்தனையோ மருத்துவரிடஞ் சென்று, ஏறக்குறைய ஒரு மருத்துவக்கழகத்தில் உள்ள மருந்தவ்வளவுஞ் சாப்பிட்டார்; ஏதொருபயனும் உண்டாகவில்லை. என் மனச்சான்றுக்குமாறாக இனி அவருக்கு மருந்துகொடுக்க முடியாதென்றுகூறி, அவருக்கு நன்மையையுண்டாக்க நீண்ட

நாளும் பொறுமையும் வேண்டுமேனும், அவரதுநிலைமை அறிதுயின்முறையால் நோய்தீர்த்தற்கு ஏற்றதொன்றுதுமென எண்ணி, இயற்கைநிகழ்ச்சி அவர்க்கு யாது செய்யக்கூடுமென்பதை ஆண்டுபார்க்கும்படி அவர்க்கு எடுத்துச்சொன்னேன். நோய்தீர்த்தற்கு இதற்குமுற் செய்துபாராததொன்றைப் பிடித்துப்பார்ப்பதில் அவருக்கு மிகுந்தமகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று; ஒவ்வோர் இரவும் படுக்கையி லிருந்தபடியாகவே அவருக்கு ஒருமணிநேரம் வரையில் அறிதுயில்வருவிக்கும்படி என் துணையாட்களில் ஒருவர்க்குக் கற்பித்தேன்.

"கால்டர் என்னும் அத்துரைமகனர் அறிதுயிலிற்கிடந்தபோது யான் அவர்கிட்ட ஒருகாலும் இருந்ததில்லாமையால், அவர் தமது நிலைமையைப் பற்றிப் பின்வருமாறு எனக்கு எழுதியனுப்பிய குறிப்புக்காக அவருக்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

" 'சென்ற செப்டம்பர்த் திங்கள் (கி—பி 1845—ஆம் ஆண்டைக் குறிப்பிடுகின்றார்) 25—ஆம்நாள், தங்கட்கு உதவியாயுள்ள நாட்டுமருத்துவர், தாங்கள் கற்பித்தபடியாகவே, எனக்கு முதன்முதல் அறிதுயிலை வருவிக்கமுயன்றார்; ஆனால், அன்றைக்கு அது கைகூடவில்லை; அம்முயற்சி ஒன்றரைமணிநேரம் நடைபெற்றது. 26, 27—ஆம் நாட்களிலும் அங்ஙனமே; ஆனல், 28—ஆம்நாள் அதேநேரம்வரையில் விடாப்பிடியாய் முயன்றதில், யான் ஆழ்ந்த அறிதுயிலிற் செலுத்தப்பட்டிருந்து, ஐந்துமணி நேரத்திற்குமேற்றான் விழித்தெழுந்தேன். என் கண்ணிறைப்பைகளை மேல்நிமிர்த்துவதிலும், என்கண்களைத் திறந்து வைப்பதிலும் யான்பெரிதும் இடர்ப்பட்டேன். யான் எனது சாய்மணைக்கட்டிலைவிட் டிறங்கி, என்படுக்கைக்குப் போனேன்; மறுநாட்காலை ஆறுமணிவரையில் யான் இயற்கையானதுயிலிற் கிடந்தேன். ஒரு கிழமைக்குப்பின், என்னை அறிதுயிலிற் செலுத்தும்முயற்சி நாடோறும் ஒருமணிநேரம்வரையில் நடைபெற்றது; ஆனற் சிலநிமிஷம்வரையிற் றூங்கச்செய்தற்குமேற் பிறிதொன்றும் விளையவில்லை. என்றாலும், இரவின்கண் இயற்கையான தூக்கத்தில் இனிதாகத் துயின்றுவரலானேன்; எனது நோயின்துன்பம் நாளேற நாளேறக் குறைந்து வரலாயிற்று;

என்னுடைய நரம்புகள் நிரம்பவும் இறுக்கமுற்றன; இப்போது நான் உதவிவேண்டாமலே மெத்தைப்படிக்கட்டின்மேல் மேலுங் கீழுமாய் நடக்கக்கூடியவனுமினேன்; வண்டியையும் யான் மனத் திட்பத்தோடு செலுத்தக் கூடும்; ஆனல் இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குமுன் யான் இங்ஙனஞ்செய்ய முயன்றிருக்கமுடியாது. அக்டோபர், 17–ஆம்நாள் வரையில், ஒவ்வொரு மூன்றல்லது நான்காநாள் இரவும் யான் இரண்டுமணிநேரம் வரையில் அறிதுயிலிற் செலுத்தப்பட்டுக் கிடந்தேன்; அதனுல் விளைந்தநன்மையை, நேற்றுக்காலையில் யான் நான்கு மைலுக்கு மேலும், இன்றைக்காலையில் ஆறுமைலுக்கு மேலும் நடக்க வல்லனுயிருப்பதுகொண்டு தாங்களே தெரிந்துகொள்ளலாம்.' "

இதுகாறும் எடுத்துக் காட்டிய உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு, ஒருவரைத் தம்வழிப்படுத்தலும், அவர்க்குள்ள நாட்பட்ட கொடியநோய்களை நீக்குதலும், பிளவைக்கட்டிகள் புண்கள் முதலியவற்றை அவர் அறியாமலே அறுத்துத் தீர்த்தலும் நினைவற்ற ஆழ்ந்த அறிதுயிலின்கண் அவரைச் செலுத்துதலால் எளிதில் முடிக்கப்படும் என்பதை நன்குணர்ந்துகொள்க.

தெளிவுக்காட்சி

இனி நடைத்துயிலின் பயன்களைப்பற்றிச் சிறிதுபேசுவாம். நடைத்துயிலின்கட் செலுத்தப்பட்ட ஒருதூயஉயிர் இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிந்துரைக்க வல்லதாதலை மேலேவிளக்கிப் போந்தாம். இந்நடைத்துயிலானது நினைவற்ற ஆழ்ந்த அறிதுயிலினும் ஆழமாய்ச்சென்றபின் வருவதாகும். இத்துயிலில் இருப்போர் அதிலிருக்கும் வரையில், இயற்கையாக விழித்திருப்போரைப்போற் பேசுதலும் நடத்தலுஞ் செய்வராயினும், அவரது நினைவு அப்போது மிகநுண்ணிய அறிவுடம்பைப் பற்றிக்கொண்டு இயங்குதலால், அவர் இயற்கையாக விழித்திருக்கும் நிலையிற் காணமாட்டாத, மறைந்த அரும்பெருங் காட்சிகளையெல்லாங் காணமாட்டுவர். இது

தவவொழுக்கத்தில் நிற்போர்க்குத் தானாகவே வருவதொன்றாகையால், தவக்காட்சியென்றும் வழக்கப்படும். அங்ஙனமாயின் அருந்தவத்தோர்க்கும், இவ்வறிதுயிலில் இருப்போர்க்கும் வேறுபாடென்னையெனின்; அருந்தவத்தோர் தாமாகவே இடையறாது செய்துபோதரும் தவமுயற்சியால், தமதுணர்வினை அறியாமையினின்றும் பிரித்து விளங்கச்செய்து, தாம் வேண்டியபோது இவ்வுணவுடம்பு, உயிர்ப்புடம்பு, மனவுடம்பு, அறிவுடம்பு, இன்பவுடம்பு* என்னும் ஐவகை யுடம்புகளினும் நடைபெறச்செய்து ஆண்டாண்டு நிகழும் மறைபொருணிகழ்ச்சிகளை யெல்லாந் தாமாகவே எளிதிலுணரப்பெறுவர்; அவர்கட்கு மறதியும் அறியாமையும் உளவாகா. மற்றுப் பிறர் ஒருவரது உதவியால் நடைத்துயிலின்கட் செலுத்தப்படுவாரோ தாமாகவே அறிவுடம்பிற் செல்லமாட்டாமையோடு, ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிகளையுந் தாமாகவே அறிந்துரைக்க மாட்டுவார் அல்லர்; அது வல்லாமலும், தாம் விழித்திருக்கும் நிலையில் உணர்ந்தவற்றை நடைத்துயிலின்கட் சென்றவுடனே மறந்தும், நடைத்துயிலின்கண் உணர்ந்தவற்றை விழிப்புநிலைக்கு வந்தவுடன் மறந்தும் அறியாமையிற் பற்றப்பட்டவராயிருப்பர்; ஒவ்வோருடம்பிலும் வெவ்வேறு உயிர்போல் நடப்பர்; அருந்தவத்தினரோ அவ்வெல்லா வுடம்புகளிலும் ஒருயிராகவே ஒரு தொடர்புபட்ட வுணர்வுடையராயிருப்பர். இதுவே, நடைத்துயிலின்கட் செலுத்தப்படுவோர்க்கும், அருந்தவத்தோர்க்கும் உளதாகிய வேற்றுமையாம். ஆதலால், அருந்தவத்தோர்க்கு நிகழ்வதைத் தவக்காட்சி யெனவும், நடைத்துயிலில் இருப்போர்க்கு நிகழ்வதைத் தெளிவுக்காட்சி யெனவும் அவ்வேற்றுமை தோன்றக் கூறினும்.

இனி, இந்நடைத்துயிலில் இருப்போர்க்குக் கண்கள் மூடியிருப்பினுந் திறந்திருப்பினும் அவர் காண்பன நம் ஊனவிழிகளுக்கு நேரேபுலப்படும் பொருள்கள் அல்ல; மற்று நங் கண்களுங்கு நேரேயில்லாமல் தொலைவிலும் அணிமையிலும் மறைந்திருப்பவைகளேயாம். மனத்தூய்மையும் நுண்ணறிவுமுடைய

*வடநூலார் இவற்றைமுறையே அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் எனவழங்குவர்.

நம்மாணவர் ஒருவரை ஒருகால் நாம் ஆழ்ந்த அறிதுயிலிற் செலுத்த அவருடனே நடைத்துயிலிற் சென்று தெளிவுக் காட்சி யுடையரானர். அப்போதவர் கண்கள் மூடியே இருந் தன. அந்நிலையில் அவர் மறைந்தபொருள்களைக் காண வல்லு நராய் இருப்பரா எனத்தெரிதல்வேண்டி, எமது கைக்கடிகாரத் தை எடுத்து அவரது பின் றலைப்புறத்தே பிடித்து "இப் போது நீர் இக்கடிகாரத்தைக் காண்கின்றீர்; இதன் முகத்தட் டின்மேல் மணிமுள்ளும் நிமிஷமுள்ளும் இயங்குவதையுந் தெளிவாய்க்காண்கின்றீர். ஆம், இவற்றைக் காண்கின்றீரல் லவா?" என்றுயாம் வினவ, அவர்தம் கண்கள் நன்றாய் மூடி யிருந்தும் "ஆம், ஒரு கைக்கடிகாரத்தைக் காண்கின்றேன்; அதன் முகத்தட்டின்மேல் முட்கள் அசைகின்றன." என்று அவர் அந்நடைத்துயிலிலிருந்தபடியே விடைகூறினர். அதன் பின் "அப்படியானல் இப்போது மணிஎன்ன? சொல்லும்" என்றேம். அதற்கவர் "இப்போது ஆறடிக்க ஐந்துநிமிஷம்" என்றுபிசகாமற் கூறினர். அன்று மாலைக்காலம், அவர்சொல் லியபடியே ஒருநிமிஷமும் பிசகவில்லை; ஆறடிக்க ஐந்துநிமிஷங் களே இருந்தன. இதுகண்டு வியப்புற்றேம்.

ஒருகால் யாம் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றிருக்கையில், இவ் வறிதுயின்முறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற ஓர் அன்பர் தம் மால் அறிதுயிலிற் பலகாற் செலுத்தப்பட்ட ஒரு பார்ப்பன இளைஞரை எம்மிடம் அழைத்துவந்தார். அதுமாலைக்காலம், அப்போதுதான் விளக்கேற்றப்பட்டது. அவர் அவ்விளைஞரை ஒரு சாய்மானக் குறிச்சியில் அமர்த்திச், சிறிதுநேரத்தில் ஆழ்ந்த நடைத்துயிலிற் போகச்செய்து, "இப்போது இவர் தெளிவுக்காட்சி யுடையவராயிருக்கின்றார். தாங்கள் ஏதேனும் ஒருபொருளைக் கையில் மறைத்துவைத்துக்கொண்டால், அதனை இவர் உடனே அறிந்துசொல்வர்" என்றார். யாம் அச்சமயத் திற் கிடைத்த ஒருசாவியை அது கோக்கப்பட்ட கயிற்றோடும் எடுத்து அங்கிருந்தார் எவர்க்குந்தெரியாமல் எமது வலது கையினுள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டேம். பிறகு அவர் அறிதுயிலிலிருக்கும் அவ்விளைஞரை நோக்கி "இப்போது நீர் விளக்குகளைக் காண்கின்றீர், எல்லாம் ஒரேவெளிச்சமாய் இருக்

றந்த வேறுபாடுகளுடனும் ஏற்றக்குறைவுகளுடனுங் காணப்படுதலும், எல்லைகாண்டலரிய இவ்வேறுபாடுகளுக்கு இசையவே இவ்வுயிர்கடமக் கெல்லையற்ற இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சி வேறுபாடுகள் உளவாதலும் என்னையென்று வினவுவார்க்கு அங்ஙனங் கொள்வார் இறுக்கலாகாமையின், ஆணவம் ஒரு தன்மைப்பட உயிர்களைமறைக்குமென்று அவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்றொழிக. இங்ஙனமாக ஆணவமலம் பல்வகை உயிர்களைப் பல்வேறு வகையாகப் பற்றியிருத்தல் கண்கூடாகத் தெளியக் கிடத்தலின்; இதுகொண்டு, நம்மனோரினுங் குறைந்த ஆணவமலக்கட்டும் அதற்கேற்பக் குறைந்த இருவினைத்தொடர்பு முடைய பிரளயாகலரும், அவரினுஞ் சாலக் குறைந்த ஆணவப்பற்றுஉடைய விஞ்ஞானகலரும் அவரவர்க்கேற்ற மேன்மேலுலகங்களில் வைகி, இறைவன் திருவுளக் குறிப்பின் வழிநின்று ஐந்தொழில் நடாத்தி அவ்வாற்றான் முற்றுந்தூயராய் இறைவன் திருவடியைத் தலைக்கூடுவரென்பதூஉந்தெளியப்படுமென்க. இவ்வாறு, சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னுஞ் சுத்தமாயாதத்துவங்கள் ஐந்தின் இயல்பும், அவற்றிலிருப்பாரான உயிர்களின் தன்மையும் உணர்ந்துகொள்க.

இதுகாறும் விளக்கியவாற்றான் ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களினியல்பும் தெளிந்துகொள்க.

அத்துவாக்கள்

இனி, மந்திரம் பதம் வர்ணம் தத்துவம் புவனம் கலை என்னும் ஆறத்துவாக்களுள் வைத்து இம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் வகுத்தடக்கிக் காட்டுபவாகலின், அதுவும் ஒரு சிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம். உலகுதான் ஓசைவடிவிற்றாய் நிற்பதூஉம், பொருள்வடிவிற்றாய் நிற்பதூஉமென இருபகுதித்தாம். மந்திரம், பதம், வர்ணம் என்னும் மூன்றத்துவாக்களும்

199014

ஓசையுலகினும், தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் ஏனை மூன்றத்துவாக்களும் பொருளுலகினும் அடங்கும்.

இனி, அத்துவா என்பது 'அத்வந்' என்னும் வட சொற்றிரிபாகும்; அத்துவா எனினும் வழி எனினும் ஒக்கும். மந்திரம் பதம் முதலிய ஆறும் வழியெனப் பெயர்பெற்றவா றென்னையெனின்; ஓசைவடிவும் பொருள்வடிவுமாய் நிற்கும் இவை யாறும் உயிர்களுக்குச் சிறியபெரிய கருவிகளாய் உடன் நின்று அவை தூயவாதற்கு உதவுதலோடு, தூயவாம் அவ் வுயிர்கள் அவற்றின்வழியே மேன்மேற் சென்று இறைவன் றிருவடியைத் தலைக்கூடுதற்கும் இடந்தந்து நிற்றலின் அவை அவ்வாறு 'வழி' எனப் பெயர்பெறலாயின. இவை யாறும் சிறுவடிவினவாய் ஒன்று ஆளாய் நிற்குங்காற் 'பிண்டம்' எனவும், மற்றுப் பெருவடிவினவாய் விரிந்து நிற்கும்வழி 'அண்டம்' எனவும் வழங்கப்படும். புன்முதன் மக்கள் தேவர் ஈறான உயிர்களின் உடம்புகளே பிண்டமாம் எனவும், இந் நிலமண்டிலம் ஞாயிற்றுமண்டிலம் முதலிய உலகங்களே அண்டமாம் எனவும் அறிதல்வேண்டும்.

இனி, ஓசைவடிவான மந்திரம், பதம், வர்ணம் என்னும் மூன்றத்துவாக்களுள் மந்திரம் என்பது மக்கட்கு நினைவினை எழுப்பும் ஒரு சொற்றொடர். வடமொழியில் 'மந்' என்னும் முதனிலைக்கு 'நினைத்தல்' என்பதேபொருளாகலின், மந்திரம் என்பது நினைத்தற் கருவியாகிய சொற்றொடர்க்குப் பெயரா யிற்று. அற்றேல், நம்மனோர் நினைவுகளைத் தோற்றுவிக்குஞ் சொற்றொடர்களெல்லாம் மந்திரம் எனப் பெயர் பெறுமையும், இறைவனையும் இறைவனது வழிபாட்டையும் நினைவிலெழுப் புஞ் சொற்றொடர்களே அப்பெயர் பெறுதலும் என்னை யெனின்; இறைவனல்லாத ஏனைப்பொருள்களும் உயிர்களும் மக்களுயிர்க் குறுதிதருவன அல்லாமையால், அவற்றை நினை வின்கண் எழுப்புஞ் சொற்றொடர்களும் அப்பெரும்பயன் றரா வாய் வறிதாவனவேயாம்; மற்று எல்லாம்வல்ல முதல்வனொரு வனே உயிர்களின்வறிய மலக்கறை கழூஉவி அவைதமக்குத் தனது திருவடிப்பேரின்பத்தை நல்கவல்லனாகலின் அவனையும் அவன்றன் விழுமிய தன்மைகளையும் ஓவாது நினைவிற் றோற்று

விக்குஞ் சொற்றொடர்கண்மட்டுமே அவ்வாறு 'மந்திரங்கள்' எனச் சிறந்தெடுத்து ஆன்றோரான் வைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு 'மந்திரங்கள்' வீடுபேற்றிற்கு ஒருவழியவாதல் பெறப் பட்டமையின் அவை ஓர் அத்துவா வாதல் வாய்வதேயாம் என்க. 'ஓம்சிவனேபோற்றி' என்றற்றொடக்கத்துச் சொற்றொடர்க ளெல்லாம் மந்திரங்களாதல் கடைப்பிடித் தறிந்துகொள்க. இன்னோரன்ன சொற்றொடர்களில் நினைவை இருத்தி அவற்றை இடைவிடாது பயிலப்பயில, அங்ஙனம் பயில்வார் இறைவன் றிருவருட்பேற்றிற் குரியராதல் திண்ணமென்க. இறைவனையும், அவன்றன் அருட்பெருந்தன்மைகளையும் நினைவிற்றோற்றுவிக்குஞ் சொற்றொடர்கள் எம்மொழியில் உளவேனும், அவை, தம்மைப் பயில்வாரைப் புனிதராக்கி இறைவன் றிருவடிக்கண் உய்த்தல் ஒருதலையாகலின் இவை ஒருமொழிக்கே, அன்றி ஒருசார்மக்களுக்கே உரியவென்று கொள்ளற்க. எல்லாமொழிகளுள்ளும், எல்லாநாட்டினுள்ளும், எல்லாமக்களுள்ளும் இறைவன்றிருவருளைப்பெற்ற அடியார் உளராகலின், எம்மொழியிலும் எந்நாட்டிலும் எம்மக்களிலும் வீடுபேற்றினை எய்துதற்குரிய வழியும் அதன்கட்செல்வாரும் உண்மை திண்ணமாமென்க. கடவுள் எங்கும் உளனாய் எல்லார்க்கும் அருடருபவனா யிருத்தலை யுணராது, தமது சிற்றறிவையே பேரறிவாகத் திரிபுறக்கொண்டு செருக்கிமயங்கும் புல்லறிவினர் சிலர் வடசொன்முதலான ஒரோவொரு மொழிக்கண்மட்டுமே மந்திரங்கள் உளவெனவும், அவைதம்மைப்பயிலும் ஒருபகுதியார் மட்டுமே வீடுபெறெய்துவரெனவுந் தருக்கிமொழிவர்; அவர் கூற்று இறைவனதருட்டன்மையையுள்ளவாறுணராது குழறும் பொய்க்கூற்றாதல் மெய்யறிவுடையார்க்கெல்லாம் இனிது விளங்குமாதலின், அது கொள்ளற்பாலதன்றெனவிடுக்க.

இனி, மந்திராத்துவாவான ஒவ்வொரு சொற்றொடரும் பலபதங்களால் ஆக்கப்படுதலின், அம்மந்திரங்கட்கெல்லாங் காரணம் பதங்கள் அல்லது சொற்களேயாமென்பது தானே போதரும். இவ்வாறு சொற்றொடர்களை ஆக்குஞ் சொற்களின் றொகுதியே பதாத்துவா எனப் பெயர்பெற்றது. 'ஓம்சிவமே

போற்றி' எனமேற் காட்டிய மந்திரத்தில் 'ஓம்' 'சிவம்' 'வ' 'போற்றி' என்னும் நான்குசொற்களும் பதங்களாம். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு மொழிக்கண்ணுமுள்ள சொற்கள் எண்ணிறந்தனவாமென்க.

இனி, ஒவ்வொரு பதமும் ஒன்றல்லது பல எழுத்துக்களால் ஆக்கப்படுதலின் இவ்வெழுத்துகளே வர்ணாத்துவா எனப்பட்டன. வர்ணம் என்னும் வடசொல் எழுத்து என்னும் பொருட்டு. மேற்குறிப்பிட்ட மந்திரத்தில் ஓ முதலாகிய எட்டெழுத்துக்கள் இருத்தல்காண்க.

இம் மந்திரம் பதம் வர்ணம் முதலிய மூன்றும் எழுத்தோசைகளேயாதலின், இவை வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை என்னும் நால்வகைவாக்குகளுள் அடங்குவனவாம். இவற்றுள், வைகரிவாக்காவது தன்னின்று பேசுவான் செவிக்கும் முன்னின்று கேட்பான் செவிக்கும் நன்கு புலனாவதாய்ப், பேசுவான் நினைந்த பொருளைக் கேட்பானுக்கு அறிவுறுத்துப் புறத்தே விளங்கித் தோன்றுவது. மத்திமை வாக்காவது புறத்துள்ளார் செவிக்குப் புலனாகாத மெல்லோசையாய், ஒருவனது மிடற்றின்கண்மட்டுமே நிகழ்ந்து, அவற்குப் பல்வேறுணர்வுகளைப்பயக்கும்நீரது. பைசந்திவாக்காவது, இனிப்பிறப்பதாகிய மயிலின் தோகையிற் காணப்படும் ஐவகைநிறங்களும் அதன்முட்டைக்குள் நீரில் நுண்ணியவடிவில் அடங்கி நிற்றல்போல, மிடற்றின்கண் வேறுவேறுபிரிந்து நின்ற எழுத்துக்களெல்லாம் நுண்ணியவடிவில் நினைவின்கண் அடங்கிப், பல்வேறுணர்வுகளைப் பயவாது, பொதுவுணர்வுமட்டுமே நிகழ்தற்குக் கருவியாய்நிற்பது. சூக்குமைவாக்காவது தன்காரியமாய்த் தோன்றும் பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் மூன்றுமட்டும் அழிவெய்தத், தான் அழியாதாய் அகத்தே அறிவுஒளி ஓசையாய் விளங்காநிற்பது. வைகரிவாக்கைச் செவியோசை எனவும், மத்திமைவாக்கை மிடற்றோசைஎனவும்; பைசந்திவாக்கை நினைவோசை எனவும், சூக்குமவாக்கை நுண்ணோசை எனவுந் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக்கொள்க.

மந்திரம் பதம் வர்ணம் என்னும் மூன்றத்துவாக்களும், இவை பிறத்தற் கிடமாகிய நால்வகை வாக்குகளும் ஓசைவடி

விற்ருகிய 'சொல்லுலகம்'எனப் பெயர்பெறும். இவ்வெழுத்தோசைகளெல்லாம் பிறத்தற்கு முதற்காரணப் பொருளாவது விந்துவென்னுஞ் சுத்தமாயையாம் என்பதனை மேல் விந்து நாதங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்த வழி இனிது விளக்கிக்காட்டினும். ஐம்பெரும் பொருள்களுள் இறுதிக் கண் ணின்ற வான் வெளியே ஓசைக்கு முதற்காரணமாம் என்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த தொன்ருக, அதனைவிடுத்து விந்துவே அதற்கு முதற்காரணமா மென்றல் யாங்ஙனமெனிற் கூறுதும். மண் புனல் அனல் கால் என்னும் ஏனை நாற்பெரும் பொருள்களுக்கும் இடங்கொடுத்து அவற்றையெல்லாம் ஊடுருவி நிறைந்து நிற்கும் அத்துணையே வான்வெளி உடையதல்லது, அதுதான் இயங்கி ஏனையவற்றை இயக்குந் தொழிற்பாடு உடைத்தன்று. தொழிற்பாடு இலதாகவே, அத்தொழிற்பாட்டின்கட் டோன்றும் எழுத்தோசையும் உடைத்தன்று. காற்றுச் சுழன்று வீசுமிடத்தும், முகில் ஒன்ரோடொன்று உரைசுமிடத்தும், தீ முறுகி எரியுமிடத்தும், நீர் விரைந்து செல்லுமிடத்தும் ஓசையுண்டாதலைச் செவிப்புலனுல் அறிகின்ரும். இவ்வியக்கம் இல்லாமல் அவையெல்லாம் வறிதே இருக்குங் கால் அவை அவ்வோசைஉடைய ஆகாமையும் இனிது அறியப்பட்டவாறேயாம். நிலம் முதல் நாதம் ஈருகிய எல்லாத்தத்துவங்களும் விந்துவின் இயக்கத்தான்மட்டுமே தோற்றமுற்றெழுந்து இயங்குகின்றன என்பதை மேல் இனிதெடுத்து விளக்கினுமாகலின், விந்து ஒன்றுமே எல்லாவற்றிற்கும் முதலான தொழிற்பாடு உடைத்தாம். அஃது உடைத்தாகவே, விந்துஒன்றுமே எல்லா ஓசைகட்கும் முதற்காரணமாம் என்க.

அற்றன்று, விந்துவும் அறிவில்பொருளேயாகலான் அதுவுந் தானுகவே இயங்கமாட்டாது. அஃது இயக்கமுடைத்தாவதூஉம் இறைவனேடு ஒற்றித்துநிற்கும் இறைவியால் இயக்கப்பட்டவழியேயாம். அதனுல், இறைவியே எல்லா ஓசைகட்கும் முதற்காரணமாமென் றுரைத்தல் வேண்டும்; அங்ஙனம் உரைப்பின், அறிவுருவினளாய இறைவியுந் தொழிற்பாடு உடையளாம் என்று உரைக்கவேண்டுதலின், தொழிற்பாடுடைய ஏனை அறிவில் பொருள்போல வரையறைப்பட்டு இறை

வியும் வேறுபாடுறுவள்போலு மென்று கொள்ளப்படுமாலோ வெனின்; நன்றுகடாயினுய், மலத்தாற் கவரப்பட்டு மாயையிற் றுவக்குறும் நம்மனோர் சிற்றறிவுகள் நடைபெறும் முறையே பற்றித், தூயளாய் எல்லைபற்ற அறிவினளாகிய இறைவியி னியக்கத்தை அளந்தறியப்புகுதல் பொருந்தாது. எல்லாப் பொருள்களின் உள்ளும் புறம்புமாய் எல்லைபற்று விரிந்துநிற் கும் அறிவுருவினளாய இறைவி ஏனை வரையறைப் பொருள் போலத் தானும் இயங்கிப் பிறிதொன்றனையும் இயக்குவள் என் றல் பொருந்தாது. இடத்தானுங் காலத்தானும் வரையறுக் கப்படும் பருப்பொருள் நுண்பொருள்களே ஓரிடத்தை விட் டுப் பிறிதோரிடத்திற்குப் பெயர்ந்து செல்வதன்றி, அவற்றான் வரையறுக்கப்படாத விரிந்த அறிவுப்பொருள் அவ்வாறு செல் வதின்று. அதனல், இறைவி தான் இயங்காமல் நின்றே விந் துமாயையை இயக்குவள் என்க. அஃது யாங்ஙனம்? தானும் இயங்கிப்பிறிதொன்றனையும் இயக்கும்முறையே எருதூருஞ் சகடைமுதலியவற்றிற் கண்டனமாலெனின்; அது பெரும்பா லும் ஒக்குமாயினும், சிறுபான்மை தான் இயங்காது நின்றே பிறிதொன்றனை இயக்குமாறும் உண்டென்பது இருந்தாங் கிருந்து இருப்பூசியை இழுக்குங் காந்தக்கல்லின்கண் வைத் துக் காணப்படும். அல்லதூஉம், நமதுடம்பினுள் ளிருக்கும் உயிர் தான் அசைவில்லதாய் இருந்தே அவ்வுடம்பின் அகத் தும் புறத்தும் உள்ள உறுப்புக்களை இயக்குந்தன்மையும் நம் மனோர் ஒவ்வொருவரும் அறிந்த தொன்றேயாம். ஆகவே, எல்லாம்வல்ல இறைவி தான் அறிவுருவினளாய் அசையா திருந்தே, தன்னோடு ஒன்றியைந்து நிற்கும் விந்துமாயையை அசைத்து இயங்கச் செய்வளாகலின், அவள் அதுபற்றி வேறுபாடு சிறிதும் உறுவள் அல்லளென்க. இனி, அவள் தான் சிறிதும் அசைவிலளாகலின், அசைவினுற் பிறக்கும் எழுத்தோசைகட் கெல்லாம் அவள் காரணமாதலுஞ் செல் லாது. எனவே, இறைவியால் உந்தப்பட்டுத் தானும் இயங் கிப் பிறபொருள்களையும் இயக்கும் விந்து வொன்றுமே எல்லா எழுத்தோசைகட்கும் முதற்காரண மாதல் பெறப் பட்டது.

அற்றன்று, இடைவெளியிலுள்ள அணுக்கள் ஒன்றையொன்றுமோதுதலால் ஓசைஉண்டாகின்றனதென இஞ்ஞான்றை இயற்கைப்பொருணூலாரும் ஆராய்ந்துரைக்கின்றமையின், வான்வெளியே எல்லா எழுத்தோசைகளும் பிறத்தற் கிடமாமெனின்; நன்று கூறினாய்! எல்லாவுறுப்புக்களோடுங் கூடிய ஒருவன் ஓரிடத்திருந்து வாயைத்திறந்து கூறிய ஒரு சொல் இடைவெளியில் நின்ற அணுக்களை அசைத்து அவ்வாற்றாற் சிறிது எட்டநின்ற வேறொருவன் செவிக்கட்சென்று படுவதல்லாமல், எவரும் பேசாமலிருந்துழி அங்ஙனம் எழுத்தோசைகள் இடைவெளியிற் றோன்றக்காணாமையின், எழுத்தோசைகட்குக்காரணம் இடைவெளியேயா மென்றல் பொருந்தாது. அவ்வாறுகோட லாகாது; புறத்தேயுள்ள இடைவெளியே பேசுவான் அகத்தும் உளதாகலின், அவனுள் நின்று எழூஉம் அவ்வோசைகள் இடைவெளியைக் காரணமாய்க்கொண்டு போதரும் என்பதே எமதுகருத்தாமாலெனின்; உடம்பினுட் கருவிகளும் அவற்றை இயக்கும் உயிர்க்கிழவனும் வாளாதிருந்துழி அகத்துநின்ற இடைவெளி அவ் வெழுத்தோசைகளைத் தோற்றுவிக்குமோவெனக் கடாயினார்க்கு இறுக்குமாறு இன்மையின், இடைவெளியே எழுத்தோசைகட்கெல்லாங் காரணமாமென்றல் ஒருவாற்றானும் பெறப்படாதென்க.

அற்றேல், அகத்தும் புறத்துமுள்ள உடம்பினுறுப்புக்களும் அவற்றைஇயக்கும் உயிர்க்கிழவனது முயற்சியுமே எழுத்தோசைகட்கெல்லாங்காரணமாதல் கண்கூடாய் அறியக்கிடத்தலின், அவற்றைவிடுத்து, அங்ஙனம் அறியப்படாத விந்து என்பதே அவற்றின்காரணமாமென்றல் யாங்ஙனமெனின்; உடம்பும் அதன் அகத்தும் புறத்துமுள்ள உறுப்புகளும் விந்துவினியக்கத்தினாலேயே படைக்கப்பட்டு, அஃது அசைக்கவே அசைந்துவருகின்றமையின், விந்துவினின்று ஓர்எழுத்தோசை பிறக்குங்கால் வாயினுறுப்புகளுள் அதற்கு ஏற்பன இயங்கி அதனைப் புலப்படுத்துகின்றதென்க. அற்றன்று, உயிர்க்கிழவனது முயற்சியால் அவன்நினைந்த எழுத்தோசைக்கு ஏற்ப அவன்வாயுறுப்புக்கள் அசைந்து அதனைப் புலப்படுத்துகின்றதென்றுரைத்தலே பொருத்தமுடைத்தாலெனின்; அஃதொவ்

வாது; உயிர்க்கிழவன் உடம்பின் அகத்தே நின்றானேனும் ஆண்டுள்ள மிகவியப்பான உறுப்புக்களின் இயல்புகளையும் அவை தம்மை இயக்குமாற்றினையும் ஒருசிறிதும் உணரானென்பதற்கு, நம்மனோரில் எவரை அருகழைத்து 'நீர் எங்ஙனங்கண் விழித்துப் பார்க்கின்றீர்? நீர் பார்த்தற்குக் கருவியான நுமது விழி நும்முள்ளே எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றது?' என்று வினவினால் அவர் அதற்குவிடைபகரத் தெரியாமற் றிகைத்தலே சான்றாம். அதனால், உயிர்க்கிழவன் ஒன்றைச்சொல்ல நினைந்தவளவானே அவனோடு உடன்கலந்துநிற்கும் இறைவியின் அருளாற்றல் தன்னோடு ஒற்றித்துள்ள விந்துமாயையென்னும் மின்னை இயக்கிஉதவ, அம் மின்நரம்புகளின்வழியேகடிது ஓடி வாயினுறுப்புகளைஇயக்கித் தன்கட்பிறக்கும் எழுத்தோசைகளைப் புலப்படுத்துகின்றதென ஓர்ந்துகொள்க. உயிர்க்கிழவன் வேண்டியதோரியக்கத்தினை அகப்புற உறுப்புக்களில் ஓடிச்சென்று அவற்றின்கண் விளைக்கும் ஆற்றல் மின்னாற்றலோடு ஒத்ததாயிருக்கின்றதென இஞ்ஞான்றை மனநூலாருங்* கூறுதல்காண்க. அற்றேல், வாயுறுப்புக்களின் இயக்கமே அவ் வெழுத்தோசைகட் கெல்லாங் காரணமாமென்று உரைத்துமெனின்; அதுபொருந்தாது; வாயினுறுப்புகள் அவ்வெழுத்தோசைகளைப் புலப்படுத்துதற் குரிய துணைக்கருவிகளேயல்லது அவற்றிற்கவை முதற்கருவியாகா. குடத்திற்கு மண்முதற்கருவியும், திகிரியுங்கோலுந் துணைக்கருவியும், குயவன் வினைமுதலுமாய்க் காணக்கிடத்தல்போல, எழுத்தோசைகட்கும் விந்துமுதற்கருவியும், வாயினுறுப்புகள் துணைக்கருவியும், உயிர்க்கிழவனுந் திருவருளாற்றலும் வினைமுதற்கருவியும் ஆம்என உணர்ந்துகொள்க. உண்ணின்று எழூஉம் ஓசையாகிய முதற்கருவி, வாயுறுப்புக்களின் பலவேறுவகை இயக்கத்தாற் பலவேறுவகை எழுத்தோசைகளாய்ப் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாநிற்கின்றனவென் றுணர்ந்து கொள்க. அற்றாயின், வான்வெளியே ஓசையினை ஒருபண்பாகவுடைத்துஎன்று நூல்கள் ஓதுமாறென்னையெனின்; ஓசைதான் இருவகைப்படும்; எழுத்தோசையுங் குறிப்போசையுமென: இவற்றுள் எழுத்

* See Professor James Sully's Human Mind, vol. 1, page 43.

தோசைதான் விந்துவை முதற்கருவியாய்க்கொண்டு வாயுறுப்புக்களாகிய துணைக்கருவியாற் றோன்றிப் பொருள் அறிவுறுப்பது; மற்றுக் குறிப்போசையோ வான்வெளியை முதற்கருவியாய்க்கொண்டு மண் புனல் அனல் கால் என்னும் ஏனைநாற்பொருள் இயக்கத்தாற்றோன்றிப் பொருளறிவியாதாய் நிகழ்வது; மண்ணின்கட் டோன்றுங் குறிப்போசை கடகட நெடநெடமுதலியன; புனலின்கட்டோன்றுங்குறிப்போசை களகள சலசல முதலியன; அனலின்கட் டோன்றுவன சடசட சரசர என்பன; காலின்கட்டோன்றுவன கஃறு சுஃறு என்பனவாம். இந்நாற்பொருளியக்கமின்றி இக்குறிப்போசைதானும் வான்வெளிக்கட் டோன்றமாட்டாது. இது வான்வெளியை முதற்கருவியாய்க்கொண்டு நிற்பினும், தான் றோன்றுதற்குக் காற்றினியக்கம் இல்வழி இவ்வோசை பிறர்செவிக்குப் புலனாகாது. ஒருகண்ணாடிக்குடத்தினுள்ளே ஒரு மணியைத்தொங்கவிட்டு, அக்குடத்தின்வாயிற் காலுரிஞ்சுபொறியைப்* பொருத்திவைத்து, வெளிக்காற்று உள்நுழையாமல் உட்காற்றை வெளியே உரிஞ்சி வாங்கியபின் உள்உள்ள அம்மணியை மின்னோட்டக் கம்பியால் இயக்க, அஃதியங்குவது கட்புலனாகுமேனும் அதன் ஓசை செவிப்புலனாகாது. இனிப் பெயர்த்தும் புறக்காற்றை அதனகத்தேசெல்லவிடுத்து அம்மணியை இயக்கினால், அதன் ஓசை உடனே செவிப்புலனாகாநிற்கும். இவ்வாற்றாற், காலினியக்கமே வானின்கண் ஓசையைப் புலப்படுத்தற்கு இன்றியமையாத்துணைக்கருவியாதல் துணியப்படும். அற்றேல், வான்வெளி தான் இயக்கமுடைத்தாதல் காணப்படாமையானும், காற்றினியக்கத்தான் மட்டுமே ஓசையுண்டாதல் துணியப்பட்டமையானும், காற்றொன்றுமே குறிப்போசைக்கு முதற்கருவியாதலோடு அதன் புலப்பாட்டிற்குத் துணைக்கருவியுமாம் என்றுகோடும், இதனின் வேறாக வான்வெளியே அதற்கு முதற்கருவியாமென்றுகோடற்குச் சான்று வேறு கண்டிலமாலெனின்; அற்றன்று, வளி உளருங்கால் மெய்க்கட்சென்றுபட்டு ஊற்றுணர்வினைப்பயத்தலும், இடிமுழக்கம் முதலான வல்லோசைதோன்றியவழியும் அது செவிக்கட்சென்றுற்றுப் புலனாதலேயன்றி

---

* காலுரிஞ்சுபொறி—Air-pump.

மெய்க்கட்டபட்டு ஊற்றுணர்வினைப்பயவாமையும் என்னை என நுணுகிக் காணலுறின் ஊற்றுணர்வுக்கு ஏதுவாகிய அணுக்களினும், ஓசையுணர்வுக்கு ஏதுவாகிய அணுக்கள் இறப்ப நுண்ணியவாதல் நன்குபுலனாகாநிற்கும். ஆகவே, ஊற்றுணர்விற்கு முதலானவளியினும், ஓசையுணர்விற்கு முதலான வான்வெளி கழிபெருநுண்மைத் தாதலும் பெறப்படும். இருவேறுவகை நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்று மற்றொன்றின் நுண்ணியதாதல் நேரே புலனாதலின், இவ்விருவேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு முதற்கருவியாம் பொருள்களும் இருவேறுவகையவாதல் தானே பெறப்படுமாகலின், வான்வெளியுண்மைக்குச் சான்றுஇல்லையென அவ்வாறு கடாதல் பொருந்தாதென்றொழிக. என்றித்துணையுங் கூறியவாற்றாற் குறிப்போசைக்கு முதற்கருவியாவது வான்வெளியாமென்றும், எழுத்தோசைக்கு முதற்கருவியாவது விந்துமாயையே யாமென்றும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க. என்றிதுகாறும் ஓசைவடிவினவாகிய மந்திரம் பதம் வர்ணமென்னும் மூன்று அத்துவாக்களின் இயல்புகளும் விளக்கப்பட்டன.

இனித் தத்துவம் புவனம் கலைஎன்னும் ஏனை மூன்றத்துவாக்களின் இயல்புகளும் ஒருசிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம். இம்மூன்றும், மேலெடுத்துக்காட்டிய சொற்களாற் குறிக்கப்படும் பொருட்டொகுதியா யிருத்தலின், இவை 'பொருள் உலகம்' என வழங்கப்படும். இவற்றுள், தத்துவாத்துவா வென்பது மேற்கூறிப்போந்த முப்பத்தாறுதத்துவங்களு மாகும். இம்முப்பத்தாறுள் சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் ஐந்துஞ் சுத்ததத்துவங்களாகும். இவை சுத்தாத்துவாஎனவுஞ் சொல்லப்படும். இஃது ஆணவமலச்சேர்க்கைமிகச்சிறிதே உடையதாயும், வாலாமாயை வாலாவினையென்னும் இவற்றின்றொடர்பு அறவே இலதாயும், மாயையும் வினையும் இல்லாத விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலரில் உயர்ந்தோராகிய சிகண்டருத்திரர் முதலியோர்க்கும் மந்திரம் பதம் வர்ணம் புவனம் தத்துவம் உடம்பு நுகர்ச்சி நுகர்ச்சிக் கருவிகளாயும் பயன்படுவதாகும். இதன்கண் வைகும் உயிர்கள் பெரிதுந்தூயவாதலானும், இதன் தத்துவங்கள் ஐந்தும் நேரே சிவபிரான்

திருவருளாற்றலாற் செலுத்தப்படும் நுண்மையுந் தூய்மையும் உடையவாதலானும் இஃது அவ்வாறு சுத்தாத்துவாவென்று சொல்லப்பட்டது.

இனி, இதன்கீழ் அசுத்தமாயையிற் றோன்றிய காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன் என்னும் ஆறும் இவற்றைத்தோற்றும் மாயையொன்றும் ஆக ஏழுதத்துவங்களும் ஆணவம் வினை என்னும் இருமலப்பற்றுடைய பிரளயாகலர்க்கு இருப்பிடமாய் அவர்க்கு உடம்பாயுங் கருவிகளாயும் நுகர் பொருள்களாயும் பயன்படுதலாலும், இவற்றின்கீழே நிற்கும் பிரகிருதிமாயையி லுள்ள வாலாமையின் அளவு இவற்றின் கண் இன்மையாலும், ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்ட உயிர் களின் விழைவறிவு செயல்களை இவற்றுள் ஒன்றாகிய கலையென் னுந்தத்துவம் அம்மறைப்பினைச் சிறிது நீக்கி விளங்கச்செய்த லாலும் இவை ஒருவாற்றால்தூய்மையும் ஒருவாற்றால் தூய்மை யின்மையும் உடையவாதல் பற்றி இவை சுத்தாசுத்ததத்துவம் எனவும் மிச்சிராத்துவாவெனவும் வழங்கப்படும். அசுத்த மாயையினின்று இத்தத்துவங்களைத் தோற்றுவிக்குங்கால், இறைவியி னாற்றல் நேரே அசுத்தமாயையிற் றோயாத கழி பெருந்தூய்மைத்தாதலின், அது, ஈசுரதத்துவத்தி லிருப்பா ரான அனந்ததேவநாயனார்பாற் பதிந்து நின்று அவரை ஊக்க, அவர் அசுத்தமாயையைக்கலக்கி அதன்கணின்று காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடன் என்னும் ஆறுதத்துவங்களையுந் தோற்றுவிப்பரென்க. இவ்வசுத்தமாயாதத்துவங்களில் இருப் பாரான பிரளயாகலர்க்கு ஆணவம் வினை என்னும் இருமலங்க ளோடு, மாயையின்றொடர்புங் கூறப்பட்டதாகலின், இவர்க்கு மாயை இல்லையென்றல் மாறுகோளுரைபோலுமெனின்; அவர்க் குமாயை இல்லையென்றது சுத்தமும் அசுத்தமும்விரவின இம் மிச்சிரதத்துவங்களை அன்று; மற்றுச்சாத்துவிகம் இராசதம்தா மதம் என்னும் முக்குணங்களான் மாறிமாறி உயிர்களின் அறி வைமயக்குவதாய், அசுத்தமாயாதத்துவங்களின்கீழ் உளதாகிய பிரகிருதிமாயையையேயாமென்றுணர்ந்துகொள்க. பிரகிருதிக் குமேலுள்ள தத்துவங்களில் வைகுவாரான பிரளயாகலர்க்கு முக்குணமயக்கம் இன்மையின், அவரறிவு தூயதாய் விளங்குத

லானும், அது தூயதாகவே அதுபற்றிநிகழும் வினைகளுந் தூயவாய் நிகழ்தலானும், அவ்வினை தூயவாகவே அவரைப்பற்றிய ஆணவமல வலியுஞ் சுருங்குதலானும், அவர் பிரகிருதிமாயையின் கீழிருக்கும் ஏனைச்சகலரைப்போல் மும்மலவலிமிக்குடையரல்லராய், இறைவன் றிருவருளைநாடி மேன்மேற்செல்லுங் கழிபெருஞ்சிறப்புடையரா மென்றுகடைப்பிடிக்க.

இனி, அசுத்தமாயையின்கீழ்ப் பிரகிருதியிற் றோன்றிய குணம்முதல் நிலம் ஈறுகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் அசுத்ததத்துவங்களென்றும் அசுத்தாத்துவாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவையிற்றின்கண் உழல்வாரான உயிர்கள் ஆணவம் வினை மாயை யென்னும் மும்மலப்பற்று மிகுதியும் உடையராய் முக்குணங்களான் மயங்குஞ் சகலர்என் றுரைக்கப்படுவர். வாலாமை பெரிதுடைய சகலர்க்கு ஏற்ற இருப்பிடமும் உடம்புங் கருவிகளும் நுகர்பொருள்களுமாகப் பயன்படுதலின் இவை அசுத்தாத்துவா வென்று வழங்கப்பட்டன. பிரளயாகலரில் உயர்ந்தோரான சிகண்டருத்திரர் கலாதத்துவத்தைக் கலக்கி அதன்கணின்று பிரகிருதிமாயையைத் தோற்றுவிப்பர். அப்பிரகிருதிமாயையினின்று சாத்துவிகம் இராசதந் தாமதம் என்னும் மூன்றுகுணங்கள் தோன்ற, அத்தத்துவங்கண் மூன்றினுந் திருமால் நான்முகன் காலருத்திரன் என்னும் மூவரும் சிகண்டருத்திரரின் திருவருளாணைவழிநின்று ஏனை இருபத்து மூன்றுதத்துவங்களையுந் தோற்றுவித்துப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைப்புரிவர். இவ்வாற்றாற், குணதத்துவத்திலிருப்பாரான காலருத்திரர்க்கும், இவர்க்கு மேற் றலைவராய்ச் சுத்தவித்தையில்வைகிக் கலாதத்துவத்தில் முத்தொழில்புரிவாரான சிகண்டருத்திரர்க்கும், இவர்க்குமேற் றலைவராய் ஈசுரம் சாதாக்கியம் என்னுந் தத்துவங்களில் வைகுவாரான அனந்தர் சதாசிவர்க்கும் வேறுபாடு பெரிதாதல் காண்க.

இனி, இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் மூவகைப்பாகுபாடுடையவாய் மூவேறு முதற்பொருள்களினின்றுந் தோன்றினவென்றல் என்னை? அவை யனையவும் ஒருமாயையினின்றே தோன்றினவென்றலாற் படும் இழுக்கென்னையெனின்; பொருள்

களை உள்ளவாறு ஆராய்ந்து அவற்றின் றன்மைகளுக் கேற்ப அவற்றைப் பாகுபாடுசெய்து தொகுத்தலும், அவ்வவற்றிற்கு முதலாவன இவையென்று தேர்ந்துணர்தலுமே மெய்யறிவாம்; அவற்றை யங்ஙனம் உணராது தமக்குத்தோன்றியவா றெல்லாம் பிழைபடக்கூறுதலே மயக்கவறிவும் அறியாமையுமாம். மயக்கவறிவும் அறியாமையும் உளவாங்காறும் பிறவி தூய்தாகாமையின், இவைதம்மைக் களைந்து மெய்யறிவுபெறுதற்கு முயறலினும் விழுமியது பிறிதில்லையாகலின் மாயை மூன்றாதற்குக் காரணம்மேற்காட்டியவாற்றால் நன்குவிளங்குமாயினும், அதனுணர்ச்சி இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாதல்பற்றி மேலுஞ்சிறிது விளக்குவாம். வைரமணியும் அடுப்புக்கரியும் ஓரியல்பினவேயாமென இஞ்ஞான்றை இயற்கைப் பொருணூலார் கூறுவர். வைரமணியை நெருப்பில் இட்டால் அது கரியாதல் கண்டு அவர் அங்ஙனங்கூறாநிற்பர். என்றாலும், நெருப்பிலிடுதற்கு முன் அதன் ஒளிவிளக்கத்தையும் அழகையுங் காண்பார் எவரும் அதனை வெறுங்கரியென்று கூறுதற்கு ஒருப்படார். அஃது எற்றாலெனின், கரியின்கண்உள்ள தன்மையும் அம்மணியின்கண்உள்ள தன்மையும் பெரிதும் மாறுபட்டு நிற்றலானேயாம். இனிக் கரியின்கண் இல்லாத அவிரொளி, வைரமணியில் வரலான தெங்ஙனமென வினவுவார்க்குக் கரியும் வைரமணியும் ஒரேதன்மையவாயினும், வைரமணியிற் றீயின்சேர்க்கை உளதானமையின் அஃது அத்துணை ஒளியுடைத்தாயிற்றெனின்; தீயின் ஒளிவிளக்கத்திற்கு உயிர்வளியின்* சேர்க்கை இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலானும், வைரமணியில் உயிர்வளி இல்லையென்பது இயற்கைப்பொரு ணூலார்க்கும் உடம்பாடாகலானும், வைரமணியினொளி தீயின் கூறென்றல் செல்லாது. மற்று, அவ்வொளி விந்துவாகிய மின்னின் கூறு அம்மணியின்கண் விரவுதலானே தோன்றியதொன்றாம். இனி, அவ்வாறு அதன்கட்காணப்படும் மின்னொளி நிறுத்து எடையறியப்படாமையானும், அது பிறிதொருபொருளாய்த் திரிவுபடாமையானும் அஃதென்றும் நுண்ணியதாய் நிற்கும் முதற்பொருளேயாவதல்லது காரியப்பொருளாமாறில்லை. இத்துணை விளக்க

* Oxygen.

முடைத்தாய் அம்மணியின்கண் விரவிநிற்கும் அதுதான் விந்து மாயையென் றறியற்பாற்று. பிறிதொன்றன் உதவியை அவா வாது தன்னியற்கையிலேயே ஒளிவிளக்க முடைத்தாய்த் திக ழும் அவ்விந்து பெரிதுந்தூய்தாதலும், அதுபோல் ஒளிவிளக்க மின்றிக் கரிதாய்க்கிடக்குங் கரி தூய்தாகாமையும் நேரேகண் கூடாய் அறியப்படுதலின் ஒன்று சுத்தமாயையாம் என்றும், ஏனையது அசுத்தமாயையின் காரியமாமென்றும் பகுந்துணர் தல்வேண்டும். இதனாற் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யிரண் டும் வெவ்வேறுமென்று கூறிய அறிவுநூற்பொருள் சாலப் பொருத்தமுடைத்தாதல்காண்க. இவ்வாறு பொருளும், அப் பொருட்டன்மையும் இருவேறுவகையவாய் நிற்றலின் அவ்வப் பொருளைச்சாரும் உயிர்களும் அவ்வவற்றின் இயல்புக்கேற்ற பெற்றியாய் அறிவுவிளங்குமாறுந் தானேபோதரும். சுத்தமா யையைச் சாரும் உயிர் தூய அறிவினதாய் விளங்கும், அசுத்த மாயையைச்சாரும் உயிர் இடையிடையேமயங்கும் தூய்தல்லா அறிவினதாய் நிற்கும்.

அற்றேல், “மாயாதனுவிளக்கா மற்றுள்ளங்காணேதேல், ஆயாதாம்ஒன்றை” என்று ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் ஓது கின்றமையின், மாயை உயிர்க்கு அறிவைவிளக்கும் நீரதல்லது, அதனைமயக்கும் நீரதன்றென்பது பெறப்படுதலால், மாயை முழுதுந்தூய்தென்றேகொள்வதல்லது, அதனைச் சுத்தம் அசுத் தம் என இருவேறுவகைப்படுத்துரைத்தல் முதனூலொடு முரா ணுமாம் பிறவெனின்; அற்றன்று, ஆணவம் உயிர்களின் விழை வறிவு செயல்களை மறைப்பது, மாயை அவற்றை விளக்குவது என்று ஆசிரியன் கூறியதேபொருள்; மாயை ஓரோவழி உயிர் களின் விழைவறிவுசெயல்களை மயக்குமென்றது தனதியற்கை யால் அன்று; அது தன்கண் ஆணவமலம் செறிந்து விரவப் பெற்ற பகுதியால் அவ்வாறு அவற்றை மயக்குமென்றலின் அஃது ஆசிரியன்கூற்றொடு முரணாதென்க. என்னை? மயக்கு தல், மறைத்தலாகிய தொழில்கள் ஆணவத்திற்கும் அதன் ஆற் றல் விரவிய பொருளுக்குமே யாண்டும்ஓதப்படுதலின். எனவே, ஆணவத்தின்ஆற்றல் மிக்கேறிய பொருட்பகுதியே அசுத்த மாயை எனவும், அதன்வலி குறைந்தொடுங்கிய பொருட்

பகுதியே சுத்தமாயை எனவும் வரையறுத் துணர்ந்துகொள்க. அற்றுயின், மாயையின் ஒருகூறு ஆணவமலம் மிகுந்திருத்தற்கும், பிறிதொருகூறு அது குறைந்திருத்தற்குங் காரணம்என்னையெனின்; இறைவன்றிருவருளொளியோடு அணுக்கமாய் நிற்கும்மாயையின் கூறு அவ்வாற்றுல் தூயதாயிருக்குமெனவும், அங்ஙனம் அணுக்கமாய்நில்லாத அதன் கூறு தூய்தன்றியிருக்குமெனவும் அறிதல்வேண்டும். அற்றேல், மாயை எங்கணும் ஊடுருவிநிற்கும் முதல்வனருள் அதன் ஒருகூற்றில் அணுக்கமாயும் பிறிதொருகூற்றில் அவ்வாறன்றியும் நிற்குமென்றல் இழுக்காமாலெனின்; நன்றுகூறினுய், இறைவனருள் முனைக்குமிடத்தே அணுக்கமாயும், முனையாவிடத்தே அவ்வாறன்றியும் நிற்குமாகலின், அதுபற்றி அவனதெல்லையற்ற அருள்நிறைவுக்கு வரக்கடவதோர் இழுக்கில்லை. அஃதொக்குமாயினும், இறைவனருள் ஓரிடத்து முனைக்குமென்றதன்கருத்து யாதெனின்; அஃது, உயிர்களின் பொருட்டு நுண்ணியவுருவில் நின்ற மாயையிலிருந்து அதன் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கக்கருதினமையே 'முனைப்பு' என்பதற்குக் கருத்தாவதாம். அற்றேல், மாயையின் பரப்பு முழுதும் ஊடுருவிநிற்கும் இறைவி அங்ஙனங் கருதுவளாயின் அக்கருத்து அம்மாயை எங்கும் முனைக்குமாகலின், அஃது அதன் ஒருகூற்றின்மட்டுமே முனைக்குமென்றல் யாங்ஙனமெனின், மாயையின் பரப்பினுள் இறைவியின் அருளோடு முதற்சேர்க்கையாயிருக்கும் நுண்ணிய முதற்பரப்பு அவ்வாற்றுல் தான் என்றும் நுண்ணியஒளியுருவிற்றுய்த் தன்கண் ஆணவமலத்தின்வலி ஏறுதற்கு இடங்கொடாமலே நிற்கும்; மற்று அம்முதற்சேர்க்கையின் பின்நிற்கும் அம்மாயையின் ஏனைப்பகுதியெல்லாம் அங்ஙனம் நேரே அருளால் ஊடுருவப்படாமையின், அவை தங்கண் ஆணவவலி பெருகிநிற்றற்கு இடஞ்செய்து தாமும் அதன்சேர்க்கையால் அசுத்தமாமென்பது. இதனுலன்றே கீழுள்ளமாயையைவிட அதன்கட்டோன்றிய ஆறுதத்துவங்கள் அசுத்தம்மிகவுடைய ஆனதூஉம், அவற்றைவிடப்பிரகிருதிமாயையும், அதனைவிட அதன்கீழுள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் அசுத்தம் மிகப்பெரிதுடைய ஆனதூஉம்என்க. எனவே, மாயை தன்னியல்பில் உயிர்களின்

அறிவைவிளக்கும் நீரதன்றி மயக்கு நீரதன்றென்பதூஉம், அவ்வாறுபினும் அஃது ஒரோவழி அதனை மயங்கச்செய்வது அதன் கீழுள்ள தத்துவங்களில் ஆணவமலத்தின்வலி மிகுந்திருத்தலினாலேயா மென்பதூஉம், அதனால் இது முதனூல் ஆசிரியன் கருத்தொடு மாறுகொள்ளாதென்பதூஉம் இனிது பெறப்படுமென்க. இவ்வுண்மை தெரித்தற்கன்றே சிவஞானமுனிவரரும் "அஞ்ஞானங்காட்டுதல் மாயைகன்மங்கட்கு ஆணவமலச்சார்வானாகியசெயற்கை, ஆணவமலத்திற் கஃது இயற்கை," என்று சிவஞானபோதபாடியத்தின் கண்ணும்*, "மாயைமயக்கமுஞ் செய்யுமன்றே" என்று† வழிநூலாசிரியர் கூறிய பகுதிக்கு "இத்தன்மைத்தாகியமாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருள் ஒருசாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங்கூறினர். * * * மயக்கமும்என்னும் உம்மை அது தன் இயல்பன்மை உணரநின்றது" என்று அதன் உரைக்கண்ணும் விரித்துக்கூறுவாராயினர். அதுவேயுமன்றி, அவர் "விந்துவின்மாயையாகி" என்னுந்திருச்செய்யுளுக்கு உரைஉரைக்கின்றுழி "மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃதனையிரண்டனையும் வியாபித்துமேலாய்நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரண மாவது அசுத்தமாயை யென்றும், அவ் வசுத்தமாயையது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றும் கூறப்படும்." என்றுரை கூறியதூஉங் கருத்திற் பதிக்கற்பாற்று.

இவ்வாறு ஆணவமலவலிமிகுந்துள்ள காரியப்பொருள்களின் கூட்டுறவு எந்த உயிரின்கண் உள்ளது அந்த உயிரின் அறிவு ஒருகால் விளங்கிப்பிறிதொருகால் மயங்கி இம்முறையே மாறிமாறி நிகழாநிற்கும். இவற்றுள் அவ்வுயிரின் அறிவு விளக்கம் அதனோடு கூடியுள்ள மாயையின் காரியப்பொருளானும், அதன் அறிவுமயக்கம் அப்பொருளோடு உடன்விரவிநிற்கும் ஆணவமலத்தானும் வருவனவாகும். அஃதொக்குமாயினும், ஆணவமலம் உயிர்களின் விழைவறிவு செயல்களை

* உ-ஆஞ் சூத்திரம், முதலதிகரண உரை. † சிவஞானசித்தியார், உ-ஆஞ் சூத்திரம் ௬௨-வது செய்யுள்.

199014

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாறுங் காலமும்

இருபது ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளிவந்த நமது ஞானசாகர முதற் பதுமத்தினும் பதினன்கு ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளிவந்த அதன் நான்காம் பதுமத்தினும் நம்மால் எழுதப்பட்ட 'மாணிக்கவாசகர் காலம்' இரண்டுபாகத்தையும், இப்போது சிலரால் வரையப்பட்ட அக்காலவரையறை பொருந்தாமையினை மேலும் பலஆராய்ச்சிகளால் விரித்துவிளக்கி நம்மாற் புதுவதாக எழுதப்பட்ட அதன்மூன்றும் பாகத்தையும் ஒருங்கு தொகுத்து, அவற்ரோடு, புதிதாகப்பல ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் விளக்கமாக எழுதிய 'மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாற்றினையும்' சேர்த்து ஒருபுத்தகமாக அச்சிட்டுவருகின்றேம். இஃது இன்னும் இரண்டுதிங்களில் வெளிவரும்; ஒரு புத்தகத்தின் விலை ஒரு ரூபா நாலணு.

பத்திரிகாசிரியர்.

யாழ்ப்பாணத்தில்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் என்னும்

மறைமலையடிகளால்

செய்யப்பட்ட விரிவுரைகள்:

16-ஆம் நாள்மாலையில் சுவாமிகளை வழியனுப்புவதற்காக அன்பர்கள் யாழ்ப்பாணத்துப் புகைவண்டிநிலையில் வந்துகுழுமினர். அப்போது திருத்தம்பையா பிள்ளையவர்கள் தமது அன்பிற்கு அடையாளமாகத் தங்கச்சங்கிலி கோத்த தங்க மணிக்கட்டுக்கடிகாரம் ஒன்றைப் புதிதாகவாங்கிக்கொணர்ந்து சுவாமிகள் கையிற்கட்டி, அன்புரைகள் பலவழங்கிச் சுவாமிகளையும் சுவாமிகளோடு சென்ற அடியேனையும் வண்டியேற்றினர். சுவாமிகளும் யானும் எல்லாரிடத்தும் பிரியாவிடைபெற்றுச் சிவபிரானுக்கும் பிராட்டியாருக்கும் வணக்கவுரை கூறிப் புறப்பட்டுவந்தோம்.

17-ஆம் நாட்காலையில் தனுக்கோடியில் புகைவண்டிநிலைத் தலைவர் திருவேலப்ப நாயரவர்களால் எதிர்வந்தழைக்கப்பெற்று அங்குச்சென்றேம். அன்று மாலையில் வேலப்பநாயர் முதலான அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து அங்குள்ளபடிப்புச்சாலையில் (ரீடிங்ரூம்) சுவாமிகள் 'பண்டைத்தமிழரின் கடவுள் வழிபாடு' என்னும் அரியபொருளைப்பற்றி ஒருவிரிவுரை செய்யலானுர்கள். மண்டபம் என்னும் இடத்தில் ஆங்கிலவைத்தியரும், சுவாமிகளின் பழைய மாணவருமான டாக்டர் குப்புசாமிநாயுடு அவர்கள் சுவாமிகளைப் பார்த்தற்கும் அவர்களது விரிவுரையைக் கேட்டற்கும் வந்தவர்கள் அப்போதுகூடிய அவைக் குத்தலைவராக அமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் சுவாமிகளுக்குத் தாம் மாணவகர் ஆதலையும், அவர்களது அருமைகளையும் நிரம்ப எடுத்துரைத்துச் சுவாமிகளை விரிவுரைசெய்யும்படி வேண்டினர். அங்ஙனமே சுவாமிகள் எழுந்து 2மணி நேரம் அதனை இனிதுவிளக்கிப்பேசினுர்கள். முடிவில் அவைத்தலைவரவர்களும் அதன்பின் வேலப்பநாயரவர்களும் எழுந்து 'இதுவரையில் யாங்கள்

கேளாத அரும்பெருண்மைகளை யெல்லாம் இப்போது சுவாமிகள் திருவாயிற் கேட்டு எமது அறியாமை நீங்கப்பெற்றோம்' என்று மகிழ்ந்துபாராட்டினார்கள்.

அதன்பின் 18-ஆம் நாட்காலையில் தனுக்கோடியிலிருந்து புறப்பட்டு இடையே மதுரையிற்றங்கிப் பெருமானையும் பிராட்டியாரையும் வணங்கிக் கொண்டு 20-ஆம்நாள் திருவருளுதவியால் நலமுடன் பல்லாவரம் வந்து சேர்ந்தோம்.

திருநாவுக்கரசு.

விளம்பரம்

யந்திரங்களும் வசியங்களும்

எல்லாவகையான பொல்லாங்குகளையும் நீக்கிக்கொள்ளவும்,
உலகவாழ்க்கையில் வெற்றிபெறவும் வேண்டு
வார்க்குத் தேவையானவை.

	Rs.		
பெருமை, செல்வம், கல்வி, உயர்வைத் தருவனவற்றிற்கு விலை	7	8	0
செம்மை, உடம்புவலிமைக்கு	7	8	0
பேசுந் திறமைக்கு	7	8	0
எந்தக்காரியத்திலும் வெற்றிபெறுதற்கும், வழக்கில்வெல்லுதற்கும்	10	0	0
குதிரைப்பந்தயம், விளையாட்டு, சீட்டாட்டம் முதலியவற்றில் வெற்றிபெறுதற்கு	7	8	0
வியாபாரத்திலும், அலுவலிலும் ஊதியம்பெறுதற்கு	10	0	0
ஆண்வசியத்திற்கு	7	8	0
பெண்வசியத்திற்கு	10	8	0
ஆண்பெண்வசியத்திற்கு	7	8	0
நன்செய் புன்செய் நன்றாய்விளைய	7	0	0
காரியச்சுரங்கம் பயன்தர	100	0	0
மாணிக்கம் அரிப்பது பயன்தர	225	0	0
ஆயுள்காலம் முழுதும் அறிந்துசொல்ல	15	0	0
எல்லாச் சித்திக்கும் ராபிசாலமன் என்பவரின் யந்திரம்	15	0	0
ஷை முதற்றரம்	30	0	0
ஷை இரண்டாந்தரம்	21	0	0

குறிப்பு;—மணியார்டர்வழியாக மேற்குறிப்பிட்டபடி யந்திரங்களின் விலையை முற்றும் முன் அனுப்புவோர்க்கு யந்திரங்கள் அனுப்பப்படும். வி. பி. பி. வழியாக அனுப்புவதில்லை. வேண்டுவோர் பின்விலாசத்திற்கு எழுதுக:—

D. A. RAM DUTH,
ASTROLOGER,
No: 30, J, Cheku Street,
COLOMBO, (CEYLON.)